

*Live life with no excuses,
travel with no regret*

Oscar Wilde

1854 — 1900

Programma

Voorwoord	pag. 5	<u>Vr 28 juli</u>	19.00	<i>Alla Zingarese - openingsconcert</i>	14
Interviews			21.00	<i>Marktconcert</i>	18
<i>Maaïke de Zwart</i>	6				
<i>Kirsten Ruiter en Dennis Vos</i>	8	<u>Za 29 juli</u>	11.00	<i>Meespeelvoorstelling</i>	20
<i>Stan Paardekooper</i>	68			<i>Tons Grand Tour</i>	
<i>Yoke Oortgijzen</i>	70		16.00	<i>Jonge Meesters Concert</i>	22
			20.00	<i>Hollandse Meesters in muziek en verf</i>	24
Biografieën	75				
Festivalinformatie	100				
Kaartverkoop	101	<u>Zo 30 juli</u>	11.00	<i>Dumky - zondagochtendconcert</i>	28
Dikke Vrienden	102				
Met dank aan	103		20.00	<i>Winterreise</i>	32
Colofon	112				
		<u>Ma 31 juli</u>	13.00	<i>Stoelendansconcerten Midden-Delfland</i>	36
			17.00	<i>Slotconcert Op Hodenpijl</i>	38
		<u>Di 01 aug</u>	19.00	<i>Noorderlicht</i>	40
			21.30	<i>De Zijderoute</i>	44
		<u>Wo 02 aug</u>	10.00 +		
			11.30	<i>Ukkieconcert</i>	46
			21.00	<i>Oude Kerk Concert</i>	50
		<u>Do 03 aug</u>	16.00	<i>De Bedevaart</i>	54
			20.00	<i>Amerika</i>	58
		<u>Vr 04 aug</u>	13.00	<i>Jong Talent Route</i>	62
			20.00	<i>Wenen en Parijs - slotconcert</i>	64

BiografiePiano

<i>Ed Spanjaard</i>	79
<i>Nino Gvetadze</i>	89
<i>Sandro Nebieridze</i>	92
<i>Severin von Eckardstein</i>	92

Harmonium

<i>Bert Mooiman</i>	76
---------------------	----

Viool

<i>Candida Thompson</i>	77
<i>Frederieke Saeijs</i>	79
<i>Gareth Lubbe</i>	80
<i>Iris van Nuland</i>	83
<i>Joseph Puglia</i>	84
<i>Maja Horvat</i>	87
<i>Natalia Gabunia</i>	88
<i>Sharat Chandra Srivastava</i>	93
<i>Tosca Opdam</i>	94

Altviool

<i>Gareth Lubbe</i>	80
<i>Georgy Kovalev</i>	81
<i>Giulia Wechsler</i>	82
<i>Razvan Popovici</i>	91

Cello

<i>Gavriel Lipkind</i>	81
<i>Harriet Krijgh</i>	82
<i>Ketevan Roinishvili</i>	85
<i>Stefano Bruno</i>	93

Contrabas

<i>Quirijn van Regteren Altena</i>	91
------------------------------------	----

Bandoneon

<i>Carel Kraayenhof</i>	78
-------------------------	----

Fagot

<i>Bram van Sambeek</i>	77
-------------------------	----

Fluit

<i>Janne Thomsen</i>	84
----------------------	----

Hoorn

<i>Martin Owen</i>	87
--------------------	----

Hobo

<i>Nicholas Daniel</i>	88
------------------------	----

Klarinet

<i>Levan Tskhadadze</i>	86
-------------------------	----

Zang

<i>Barbara Kozelj</i>	76
<i>Gareth Lubbe</i>	80
<i>Katharine Dain</i>	85
<i>Kirila Kraal</i>	86

Acteur

<i>Ton Meijer</i>	94
-------------------	----

Orkest / ensemble

<i>Carel Kraayenhof Quartet</i>	78
<i>Orkest van de Achttiende Eeuw</i>	90
<i>Trio 258</i>	95

Percussie

<i>Galdric Subirana</i>	80
-------------------------	----

Tabla

<i>Heiko Dijker</i>	83
---------------------	----

Jong Talent

<i>Alice van Binsbergen, viool</i>	96
<i>Beste Yildiz, cello</i>	96
<i>Gabriel Rodero, cello</i>	97
<i>Loksias Strijkkwartet, ensemble</i>	97
<i>Nina Broeva, viool</i>	98
<i>Øsimun Quartet, ensemble</i>	98
<i>Yukine Kuroki, piano</i>	99

Lieve bezoekers,

Hoe komt het toch dat ons hart sneller gaat kloppen van opwinding zodra we onze koffers pakken en op pad gaan? Ik denk dat het komt door het perspectief van het ontdekken van nieuwe werelden, culturen en mensen. En door het ervaren van nieuwe aspecten van ons karakter in voor ons ongebruikelijke omstandigheden. Nu we gezien hebben dat een pandemie, oorlog of welke natuurramp dan ook elk landschap in een oogwenk kan wegvagen en veranderen, is het vooral belangrijk dat we de schoonheid en diversiteit van de wereld om ons heen blijven ontdekken en waarderen.

Ook klassieke muziek heeft door de eeuwen heen een geweldige reis gemaakt; een reis die nog steeds doorgaat en waarvan de ontwikkeling en overgang steeds wordt beïnvloed. Klassieke muziek zette zijn eerste schreden in een religieuze omgeving, bevrijdde zich daarna van de regels en kaders door de improvisaties van grote meesters, om vervolgens jarenlang te floreren in twee Europese steden, Wenen en Parijs. Daarna raakte klassieke muziek geïnspireerd door andere kunstvormen en kreeg verschillende tinten door de geest van bijvoorbeeld volksmuziek en jazz in te ademen. Vandaag de dag past muziek zich nog steeds aan de tijdsgeest aan. Want alles wat er gebeurt, laat sporen na in de geest van componisten én inspireert hen tot creëren en reflecteren.

Via prachtige muziekstukken gaan we dit festival 'Op reis'. We reizen naar plaatsen en sferen die de componist inspireerden. Met internationale musici brengen we voor u die ervaringen deze zomer opnieuw tot leven in Delft.

Laten we de eerste pagina omslaan en samen de eerste stappen op dit pad zetten, want om met Guy Gavriel Kay te spreken: "Er zijn geen verkeerde afslagen. Alleen paden waarvan we niet wisten dat we die moesten bewandelen."

Nino Gvetadze

Maaike Zwart

Wethouder

Maaike Zwart is wethouder Duurzaamheid, Werk en inkomen en Economie namens STIP. Zij is opgeleid als stedenbouwkundige.

Wat is Delft voor een stad?

Delft is een stad van geschiedenis én van innovatie. Onze slogan luidt 'Delft, Creating History'. We hebben een rijke geschiedenis die duidelijk zichtbaar is in onze monumentale binnenstad. Tegelijkertijd is Delft ook een stad die vooruitkijkt en voorop durft te lopen. Delft is een stad van studenten en wetenschappers die met kennis en innovatie de toekomst vormgeven. Bijvoorbeeld op het gebied van quantumtechnologie en artificial intelligence, die de nodige oplossingen kunnen bieden voor grote maatschappelijke vraagstukken. Ik vind het bijzonder mooi om te zien dat die twee werelden in Delft samenkomen, én dat je het ook daadwerkelijk kunt beleven. Bijvoorbeeld bij de Green Village, hét fieldlab voor duurzame innovatie. Je kunt er workshops volgen, sparren met jonge ondernemers of een rondleiding langs de innovaties op het terrein lopen.

En in de historische binnenstad kun je in de voetsporen van Vermeer lopen, en in Museum Prinsenhof de verhalen van Willem van Oranje ontdekken.

Wat doet het Delft Chamber Music Festival met de stad Delft?

'Muziek verbindt en ontroert. Een mooi voorbeeld is het *Marktconcert*. De markt stond helemaal vol: kinderen, ouderen, jongeren, studenten, van alle kanten kwamen mensen kijken en luisteren. Ik zat zelf naast een echtpaar dat al vanaf het begin bij de *Marktconcerten* is geweest, die hadden geen jaar gemist. Dat geeft wel aan hoe bijzonder het is. En ik vind het mooi dat we met elkaar mogelijk maken dat iedereen hierbij kan zijn. Samen een dergelijke ervaring delen is essentieel voor een gevoel van verbondenheid met en in de stad.

Daarnaast is het uitvoeren van muziek ook een vorm van 'Creating History': de muziek is ooit gecomponeerd - eeuwen geleden of vorige week - en klinkt in het nu, in een hedendaagse setting.

Welke rol speelt muziek in je leven?

'Ik hou erg van dansen. Muziek is dan een manier om expressie te geven aan mijn gevoel. Muziek kan gevoelens vergroten. Als ik opgewekt ben en vrolijke muziek aanzet, dan wordt dat enorm versterkt. En als ik melancholisch ben, dan versterkt muziek dat ook. Ik probeer met muziek niet mijn gevoel te veranderen, maar juist even die emotie te doorvoelen.'

En hoe ervaar je het festival zelf?

'Het is een bijzondere ervaring om in je eigen stad zo'n internationaal toonaangevend festival mee te maken. En de concerten vinden plaats op prachtige plekken in de stad. Soms zijn dat locaties waar ik vaak kom, die ik door zo'n concert dan heel anders ervaar, zoals de raadszaal.' Lachend: 'Die heb ik heel wat meer ontspannen beleefd tijdens het festival dan tijdens de raadsvergaderingen.' 'Het niveau op het festival is hoog. Ik vind het mooi dat er ook wordt geëxperimenteerd met de vorm, hoe het wordt gebracht. Het concert *Wonderland* vorig jaar waarbij pianomuziek werd begeleid door grafische beelden, is hier een mooi voorbeeld van. Dat geeft een heel andere ervaring. Het geeft mij inspiratie, en laat me anders naar de wereld kijken'.

Kirsten Ruiter

Managing director Buccaneer

Dennis Vos

Bedrijfsleider Restaurant Kruydt

Het Delft Chamber Music Festival verzorgt ieder jaar een optreden op de Paardenmarkt, in de openlucht. Buccaneer stelt de locatie ter beschikking en restaurant Kruydt ontvangt gastvrij de musici én het publiek. Dennis Vos is bedrijfsleider van Restaurant Kruydt, Kirsten Ruiter is managing director van Buccaneer.

De Paardenmarkt is een prachtige plek.

Wat gebeurt hier precies?

Dennis Vos: 'Het complex op de Paardenmarkt is in 2013 gekocht door Joop Roodenburg, een succesvolle ondernemer in de maritieme sector. Hij heeft er een innovatieplein van gemaakt, waar startende en groeiende bedrijven in de energie en de maritieme sector zich kunnen vestigen. Buccaneer verbindt mensen en bedrijven in deze sector. Kirsten Ruiter vult aan: Delft is een stad waar nieuwe technologieën en duurzame oplossingen worden ontwikkeld en met de Buccaneer dragen we daar graag aan bij. De ondernemers bij de Buccaneer werken aan innovatieve oplossingen die de transitie naar groene energie versnellen. Wij hebben een groot netwerk en uiteraard goede

banden met de TU Delft. Wij zorgen ervoor dat ze met de juiste mensen in contact komen en ze elkaar fysiek kunnen treffen.' Dennis: 'dat doen ze onder meer bij Restaurant Kruydt, we bieden de gelegenheid om heerlijk te lunchen, dineren of borrelen in een rustige, mooie relaxte omgeving. Als het over Restaurant Kruydt gaat begint Kirsten te glimmen: 'Kruydt is zo'n fijne plek. Er is veel aandacht voor details. De manier waarop het personeel rond de tafel loopt als ze de gerechten uitleggen is mooi. En als ze eenmaal weten wat ik drink, hoef ik het niet meer te herhalen. Als collega heb ik daar oog voor, en ik waardeer het enorm. Ik heb altijd het gevoel dat het een magisch avondje is als ik er zit. Voor Buccaneer is het echt een verrijking: bij Kruydt kunnen we het zakelijke wat verlengen

en persoonlijk maken. En een heleboel van onze klanten en partners zijn ook zelf gast bij Kruidt.' 'We werken in een hele internationale omgeving, onze voertaal is Engels. Er zitten hier in het complex bedrijven uit Griekenland, Malta, Mexico. Tegelijkertijd is het hier familiair en heel lokaal, de mensen staan hier centraal. We noemen dat wel eens 'het paardenmarkt gevoel.' Dennis: 'We ontmoeten hier in Delft de hele wereld, maar als ik met de auto van mijn woonplaats Rotterdam naar Delft rijd, dan geniet ik van het pittoreske, die prachtige straatjes, het dorpse, het 'ons kent ons' sfeertje.' Lachend: 'Tegelijkertijd vind ik het ook mooi om naar die prachtige lichtbundel van de Erasmusbrug te rijden, de Van Brienoordbrug over en te denken: nu ben ik weer thuis.'

Jullie zijn gastvrouw en -heer van het concert op de Paardenmarkt tijdens de Jong Talent Route. Wat hebben jullie zelf met muziek?

Kirsten: 'Muziek is belangrijk voor me. Muziek laat zich niet zo goed kaderen, maar ik ben echt een structuurjunkie. Dat is soms wel lastig. Ik heb bijvoorbeeld een aantal keren de marathon gelopen - Dennis, dat zal jij leuk vinden, jij hebt hem aantal keer ongetraind gelopen, ik gétraind. Ik had dan Spotify-lijsten met een bepaalde opbouw, per uur van de marathon, met muziek die bij dat tempo past. Maar je kan je schema nooit precies timen, dus dat levert dan weer wat problemen op. Ik heb voor een heleboel toepassingen specifieke muziek: muziek om bij te werken, muziek om mezelf even op te lappen.'

Muziek is heel persoonlijk, ik vind het nog steeds heel bijzonder dat mensen die dicht bij me staan, niet dezelfde muziek leuk kunnen vinden. Ik ben naar heel veel festivals geweest, Lowlands, elektronische festivals, North Sea Jazz Festival. En ik heb ooit huisconcerten georganiseerd. Ik was wel eens naar een huiskamerconcert geweest. En ik had ergens in Rotterdam een hele goede Engelse singer-songwriter gehoord, Jono McCleery. Ik heb toen via zijn site een mailtje gestuurd en gevraagd of hij bij mij een huisconcert wilde geven. Hij bleek op dat moment in Rotterdam te wonen en zei ja. Heel bijzonder.' Dennis: ik ben heel gevoelig voor livemuziek. Ik ga zo'n 25 keer per jaar naar een live concert. Ik woon vlakbij het Feyenoord Stadion.

Toen ik een jaar of 15 kwamen alle grote popiconen altijd wel in De Kuip. Madonna, Michael Jackson, Prince - dat is wel mijn held, die heb ik wel 16 keer live gezien. Die kaarten waren toentertijd 50 gulden. Ik ging er dan met 5 gulden naartoe en twee minuten voor tijd kwamen ze dan naar je toe: 'ok, voor 5 gulden mag je naar binnen.'

Kijken jullie uit naar
het Delft Chamber Music Festival?

Dennis: 'Ik heb klassieke muziek nog niet genoeg geprobeerd, het zit minder in mijn systeem. Maar het wekt wel nieuwsgierigheid bij me op. En we ontvangen de gasten van het festival heel graag in Restaurant Kruidt, er zitten ook altijd vaste gasten van ons bij. Wat dat betreft is het een mooie kruisbestuiving.'

Kirsten: 'Het Delft Chamber Music Festival is iets dat op mijn pad komt, het verbindt en het haalt me ook even uit de muzikale 'bubbel' waar ik normaal gesproken in zit. Ik verheug me er enorm op!'

muziek

multimedia

eten + drinken

jeugd

voordracht

leeftijd

programma

programma

programma

programma

programma

Programma

Alla Zingarese - openingsconcert
 Vr 28 juli 19.00 uur
 Van der Mandelezaal, € 36

Piano's Maene levert
 de Steinway & Sons
 concertvleugel.

Joseph Haydn

1732 — 1809

Pianotrio Hob.xv/25, nr.39 in G gr.t., 1795

Andante

Poco adagio, cantabile

Rondo all'Ongarese: Presto

Nino Gvetadze, piano

Frederieke Saeijs, viool

Harriet Krijgh, cello

John Corigliano

1938

Red violin caprices, 1999, arr. voor viool, cello
 en boventoon stem door Gareth Lubbe

Theme

Variation 1: Presto

Variation 2: Con bravura

Variation 3: Adagio, languid

Variation 4: Slowly con rubato

Variation 5: Presto, pesante

Gareth Lubbe, viool en zang

Harriet Krijgh, cello

Johannes Brahms

1833 — 1897

Pianokwartet nr. 1 op.25 in g kl.t., 1861

Allegro

Intermezzo: allegro ma non troppo - Trio: Animato

Andante con moto

Rondo alla Zingarese

Candida Thompson, viool

Gareth Lubbe, altviool

Harriet Krijgh, cello

Nino Gvetadze, piano

Alla Zingarese

Er was eens een middeleeuwse Perzische koning die zijn trouwe onderdanen een plezier wilde doen met muziek. Omdat er in zijn land weinig muziek werd gemaakt, vroeg hij de koning van India om hulp. Die stuurde twaalfduizend Indiase muzikanten naar hem toe. Een deel van hen reisde steeds verder naar het noordwesten, waar ze via Turkije, Bulgarije en Roemenië in Hongarije terechtkwamen. Een ander deel ging van Perzië naar Egypte en kwam uiteindelijk in Zuid-Spanje terecht. Daar vermengde de muziek van de reizigers zich met de lokale volksmuziek. In Spanje werd dat de Flamenco, in Oost-Europa de 'Zigeuner-muziek'.

Het is een van de theorieën over de herkomst van de Roma, een van oorsprong nomadisch volk, dat een enorme impact heeft gemaakt op de muziekgeschiedenis. Over hun vroegste geschiedenis weten we maar weinig, doordat hun cultuur zich voornamelijk kenmerkt door mondelinge overlevering; historische documenten zijn er nauwelijks. Veel Roma geloven dat hun wortels inderdaad in het noordwesten van India liggen, in de Punjab-regio. Hun taal, het Romanes, is sterk verwant aan het Hindi en ook DNA-onderzoek doet een afkomst uit India vermoeden. En een verspreiding vanuit Perzië is niet onlogisch. In elk geval weten we: waar de Roma ook zijn, daar klinkt hun prachtige muziek: een tikje weemoedig, een flinke dosis feestvreugde en een vleugje mystiek. En bovenal: muziek vol passie.

Cross-over

Joseph Haydn schreef wel 45 pianotrio's. Het bekendste en meest geliefde daarvan is het *Pianotrio nr. 39 in G, Hob. xv/25* ook wel het 'Zigeunertrio' genoemd, naar het *Rondo all'Un-garese* van het slotdeel. Haydn maakte vaker gebruik van volksmuziek in zijn composities. De inspiratie daarvoor zocht hij dicht bij huis, want zijn vader was een (amateur) volksmuzikant.

Hij kon geen noot lezen, maar was een zeer begaafd harp-speler. Thuis werd veel gezongen, vaak samen met de burens. Dat moet een vrolijke boel zijn geweest. Zijn gebruik van Romamuziek heeft een andere oorsprong: Haydn was lange tijd in dienst van de familie Esterházy, als componist en leider van het privé-orkest. Op hun kasteel kwamen regelmatig Romamuzikanten langs om concerten te geven. En het is heel waarschijnlijk dat Haydn wel eens zo'n rondreizende muzikant met zijn eigen orkest liet meespelen. 'Cross-over' avant la lettre.

Mysterieuze schoonheid

De beroemdste en mooiste violen ter wereld zijn vaak honderden jaren oud. De instrumenten van legendarische bouwers als Stradivari, Amati en Guarneri klinken niet alleen fenomenaal, hun levensverhalen spreken ook behoorlijk tot de verbeelding. Overgedragen van musicus op musicus - goed, tegenwoordig vaak met een investeerder ertussen - reisden ze de wereld rond. Wat moeten die violen een avonturen meegemaakt hebben!

Le Violon rouge of The Red Violin, een Brits-Canadees-Italiaanse film uit 1998 van regisseur François Girard, volgt een fictieve viool van zijn ontstaan in het zeventiende-eeuwse Cremona, via Wenen, Oxford en Shanghai tot een hedendaagse veiling in Montréal. 'Its beauty bewitches, its perfection astounds, its mystery endures', belooft de filmtrailer ronkend. De cast met o.a. Samuel L. Jackson, de vele speellocaties en de violsolo's die werden ingespeeld door Joshua Bell maakten het een van de duurste Canadese producties ooit. Componist John Corigliano kreeg een Oscar voor de filmmuziek. Delen daarvan gebruikte hij later voor zijn *Vioolconcert*, dat hij componeerde voor Joshua Bell, en hij destilleerde er ook de *Red violin caprices* uit, voor viool solo. Gareth Lubbe maakte daar een wel heel bijzondere bewerking van voor viool cello en boventoonzang.

Programma*Alla Zingarese* - openingsconcert

Vr 28 juli 19.00 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Dat kent u misschien van de Tibetaanse monniken, maar met boventoonzang kan je heel wat meer dan mediteren. Met zijn bijzondere en kleurrijke zangtechniek verrijkt Lubbe de filmische muziek op een unieke manier.

Hongaarse passie

Edouard 'Ede' Reményi was een van de beroemdste violisten van de negentiende eeuw, die zo virtuoos was dat hij 'de Liszt van de viool' werd genoemd. Franz Liszt noemde Reményi op zijn beurt, 'de laatst overgebleven bezitter van de esoterische geest van de zigeunermuziek (...) in zijn hart zijn de Hongaarse melodieën, die hij met diep gevoel speelt.' Omdat Reményi een zeer actieve rol had gespeeld in de Hongaarse Revolutie van 1848, werd hij verbannen uit Oostenrijk-Hongarije, waarna hij in Duitsland terechtkwam. Daar ontmoette hij een zeventienjarige pianist, die tot dat moment vooral in ruige Hamburgse bars en bordelen had gespeeld, maar bezig was de concertpodia te veroveren: Johannes Brahms. Brahms en Reményi konden het goed vinden en maakten samen verschillende concerttournees. Via Reményi leerde Brahms de Hongaarse volksmuziek zoals de Csárdás en de muziek van de Roma kennen, wat later tot Brahms' beroemde *Hongaarse Dansen* leidde.

In de jaren dat Brahms en Reményi samen musicerden, ontwikkelde Brahms zich langzamerhand als componist. Een van de eerste voldragen kamermuziekwerken - na het *Strijksextet nr. 1* - uit die tijd is het *Pianokwartet nr. 1 in g*. Het is een fantastisch krachtig en groots werk. Het openingsdeel heeft maar liefst vijf thema's, die zich ontwikkelen en een vormschema afdwingen dat op een klassieke sonate lijkt. Toch neemt Brahms geregeld een loopje met de klassieke structuur. De thema's zijn opgebouwd uit kleine cellen, zo is het eerste thema een spel met maar vier tonen, waaruit het tweede thema geboren lijkt te worden, wat weer leidt tot het derde thema, etc. Dat is een hele andere methode dan in de klassieke sonate, waar de thema's juist met elkaar horen te contrasteren en over het algemeen juist zo min mogelijk met elkaar van doen hebben.

Het tweede deel, een intermezzo, heeft de functie van een scherzo. De buitenste delen zijn beweeglijk, de herhalende noten in de begeleiding zorgen voor een lichte onrust. De triosectie is nog lichtvoetiger en spitsier. Toch is het hele deel tamelijk lyrisch. Het langzame deel is breed opgezet en hangt sterk aan het vorige deel, maar verruilt de ongeduldige onrust voor wat bezinning. In dit *Andante con moto* overheerst de beweging ('con moto') het Andante-karakter. In de finale laat Brahms zijn liefde blijken voor de Hongaarse en Romamuziek die hij via Reményi leerde kennen. Het is de meeste opzweepende en energieke muziek die Brahms componeerde. De sterke puls, de pakkende melodieën en het typische 'Roma-achtige' geven het deel de schijn van eenvoud. Maar er gebeurt van alles, en Brahms moduleert zich een slag in de rondte. Het deel bestaat uit vier thema's maar het is het eerste thema dat domineert, steeds op de loer ligt. De spanning bouwt op en als het aan het slot in volle vaart en vol passie terugkeert geeft dat zowel een gevoel van opluchting als een stoot energie.

Programma
Alla Zingarese - openingsconcert
Vr 28 juli 19.00 uur
Van der Mandelezaal, € 36

Marktconcert

Nino Gvetadze, piano
Frederieke Saeijs, viool
Carel Kraayenhof Quartet

Het jaarlijkse *Marktconcert* staat garant voor een zomerse avond met feestelijke muziek. Het Delft Chamber Music Festival wil op deze manier iets terug doen voor de stad Delft en zijn inwoners. Zoals altijd beginnen we met een voorproefje van het Delft Chamber Music Festival door festivalmusici van deze 26^e editie. Daarna neemt het Carel Kraayenhof Quartet het podium over voor een temperamentvol concert.

Met hen reizen we af naar Zuid-Amerika. Carel heeft dit jaar veel te vieren en daarom pakt hij flink uit. Precies veertig jaar geleden kwam hij in contact met het instrument dat zijn leven heeft veranderd: de bandoneon. Samen met zijn 'compañeros' van het Carel Kraayenhof Quartet presenteert hij het nieuwe programma *Carel viert de Tango*. Hierin klinkt de muziek van vier grote tangocomponisten: Pugliese, Piazzolla, Salgan en Troilo. Deze vier bijzondere Argentijnen leefden op de hartslag van de tango. Op de Markt in Delft krijgt u een exclusieve preview van dit programma.

Carel Kraayenhof Quartet bestaat uit Carel Kraayenhof (bandoneon), Juan Pablo Dobal (piano), Bert Vos (viool) en Jaap Branderhorst (contrabas).

Programma*Meespeelvoorstelling Tons Grand Tour 6+*

Za 29 juli 11.00 uur

Sigarenfabriek, € 7,50

Meespeelvoorstelling Tons Grand Tour 6+

In de muzikale voorstelling *Tons Grand Tour* nemen acteur Ton Meijer en enkele Delftse kinderen het publiek mee op een culturele reis door Europa. Kinderen van 7 tot 11 jaar uit Delft en omgeving acteren, zingen en musiceren met zichtbaar plezier tijdens de jaarlijkse *Meespeelvoorstelling*.

Onder professionele begeleiding van Ton Meijer repeteren enthousiaste en vooral nieuwsgierige kinderen twee dagen aan deze muzikale productie. Ouders, grootouders, broertjes, zusjes, buurjongens en -meisjes zijn daarna natuurlijk van harte welkom om de uitvoering van deze voorstelling te komen bewonderen. Misschien nodigt Ton jou ook wel uit om op het podium te komen!

Programma*Jonge Meesters Concert*

Za 29 juli 16.00 uur

Van der Mandelezaal, € 27,50

Piano's Maene levert
de Steinway & Sons
concertvleugel.*Jonge Meesters Concert**Felix Mendelssohn*

1809 — 1847

Strijkkwartet in f kl.t. op.80 nr. 6, 1847

*Allegro vivace assai**Allegro assai**Adagio**Finale: Allegro molto**Maja Horvat, viool**Iris van Nuland, viool**Giulia Wechsler, altviool**Stefano Bruno, cello**Dmitri Shostakovich*

1906 — 1975

Pianokwintet in g kl.t. op.57, 1940

*Prelude: Lento**Fugue**Scherzo**Intermezzo**Finale: Allegretto**Maja Horvat, viool**Iris van Nuland, viool**Giulia Wechsler, altviool**Stefano Bruno, cello**Sandro Nebieridze, piano*

Artistiek leider Nino Gvetadze heeft bij haar aantreden in 2021 de Delft Festival Academy opgericht; een begeleidingstraject waarbij de jonge talenten tijdens het festival twee dagen intensief zij aan zij spelen met en leren van internationale topmusici. Op deze manier wil Nino de verantwoordelijkheid nemen voor de jonge generatie, talentvolle musici en bijdragen aan hun ontwikkeling. Dit jaar worden de jonge meesters begeleid door Nino Gvetadze, Frederieke Saeijs en Natalia Gabunia.

Tijdens het *Jonge Meesters Concert* krijgen de vijf musici de kans hun talent en opgedane ervaring te presenteren aan het publiek. Het programma kiezen de jonge meesters zelf uit! Geniet van deze sterren van de toekomst.

Programma
Jonge Meesters Concert
Za 29 juli 16.00 uur
Van der Mandelezaal, € 27,50

Programma*Hollandse Meesters in muziek en verf*

Za 29 juli 20.00 uur, inleiding 19.15 uur

Van der Mandelezaal, € 45

Piano's Maene levert

de Steinway & Sons

concertvleugel.

Willem Pijper

1894 — 1947

Sonate voor viool en piano nr. 1, 1919

*Commodo**Tempo di menuetto tranquillo**Quasi scherzando**Frederieke Saeijs, viool**Ed Spanjaard, piano*Willem Pijper

1894 — 1947

Sonatina nr. 3, 1925

*Molto Adagio**Ed Spanjaard, piano*Vanessa Lann

1968

And these hands -

Opdrachtcompositie voor 2 strijkers

en zang, 2023, wereldpremière

*Tosca Opdam, viool**Gareth Lubbe, altviool en zang*Leo Smit

1900 — 1943

Divertimento voor 4 handen, 1942

*Allegro ma non troppo**Lento**Con Fuoco**Nino Gvetadze, piano**Sandro Nebieridze, piano*Louis Andriessen

1939 — 2021

Miserere strijkkwartet, 2006/07

*Candida Thompson, viool**Frederieke Saeijs, viool**Gareth Lubbe, altviool**Harriet Krijgh, cello*

Hollandse Meesters

in muziek en verf

Hollandse Meesters in muziek en verf
Za 29 juli 20.00 uur, inleiding 19.15 uur
Van der Mandelezaal, € 45

Bij de term 'Hollandse meesters' denken we direct aan schilders als Rembrandt of Vermeer en dwalen de gedachten al gauw naar de zeventiende eeuw. Juist uit die periode heeft Nederland op muzikaal gebied niet zoveel te bieden. Want weliswaar was Amsterdammer Jan Pieterszoon Sweelinck misschien wel de belangrijkste componist van zijn tijd - hij beïnvloedde de grote Johann Sebastian Bach - maar hij was al overleden toen Rembrandt en Vermeer hun meesterwerken schilderden. Een Nederlandse Bach, maar ook een Mozart of Beethoven, die was er eigenlijk niet. De zeventiende en achttiende eeuw waren muzikaal gezien niet de meest productieve in Nederland. Dat betekent niet dat er hier geen briljante componisten zijn geweest. En nog steeds zijn! Dat lijken we soms een beetje te vergeten. Daarom staan de spotlights vandaag op drie uitzonderlijke Nederlandse componisten gericht, die - ondanks dat één van hen geboren is in de Verenigde Staten - de titel Hollandse Meester dik verdienen.

Magische melodieën

Louis Andriessen was zonder twijfel de meest invloedrijke componist van zijn generatie. Hij was een van de grondleggers van de Haagse School. Andriessen liet zich inspireren door de muziek van Stravinsky en verweefde die met de Amerikaanse *minimal music*, jazz en popmuziek. Zijn bekendheid oversteeg onze landgrenzen ruimschoots, hij wordt beschouwd als de belangrijkste componist van Europese *minimal music*. In Het HonderdComponistenBoek schrijft Frits van der Waa over hem: 'een man die sinds de jaren zestig als geen ander zijn stempel heeft gedrukt op zowel de muziek als het muziekleven in Nederland. Zijn muziek is van cruciale betekenis geweest voor de ontwikkeling van een typisch Nederlandse stijl van componeren, die zich onderscheidt door economie, nuchterheid en eigenzinnig vruchtgebruik van bestaan-

de muzikale modellen, uiteenlopend van popmuziek tot en met Perotinus.' Andriessen was altijd sterk 'anti-establishment' en schreef daarom pas in 2013 zijn eerste stuk voor het Koninklijk Concertgebouw Orkest, *Mysteriën*. Er was een 125-jarig bestaan van het orkest voor nodig om de opdracht van dat grote instituut te accepteren. Was Andriessen milder geworden? Wie weet. Andriessens laatste strijkkwartet *Miserere*...., feitelijk een set variaties, is aan het beroemde *Miserere* van Allegri verbonden door de vorm: A B A C A B A B. De bron voor deze connectie is het Duitse boek *Melodien* van Helmut Krausser. In dat boek, dat in het Italië van rond het jaar 1400 speelt, begint de alchemist Castiglio een zoektocht naar de '26 magische melodieën'. Deze geheime melodieën hebben vreemde krachten, zoals de kracht om te betoveren en te genezen.

Muzikaal tuinieren

Willem Pijper was één van de belangrijkste componisten uit de Nederlandse geschiedenis. Hij was uitvinder van de zogenaamde kiemceltechniek - een methode waarbij een klein muzikaal thema transformeert, organisch uitgroeit en bloeit, alsof hele symfonieën natuurlijk ontstaan uit één ontkiemend zaadje. In zijn kiemceltechniek zag Pijper een oplossing voor de zoektocht van zoveel componisten naar nieuwe toontalen en nieuwe methodieken, toen de moderne tijd de 'klassieke' muziek achter zich wilde laten. Pijper had een muziek gevonden die organisch is en tegelijkertijd aan wetmatigheden kan voldoen. 'De componisten zullen met het klankenmateriaal dat "vanzelf" gegroeid is - even natuurlijk en even wetmatig ontstaan als een boom, een wereldaanschouwing, een neiging, een leven - kunstwerken maken; bewust of onbewust, gave of onevenwichtige werken, antimaatschappelijke scheppingen of cultuurmonumenten. Maar een theorema behoeft daar niet aan vooraf te gaan.'

Programma*Hollandse Meesters in muziek en verf*

Za 29 juli 20.00 uur, inleiding 19.15 uur

Van der Mandelezaal, € 45

Muzikaal tuinieren dus, dat was Pijpers methode. Met kleine ingrepen liet hij muziek groeien en bloeien, maar alles binnen de perken: Pijper was zeer efficiënt en economisch met zijn muzikale materiaal, wat later als 'typisch Nederlands' is gaan gelden.

Pijper was ook een vermaard essayist; een schrijver over muziek, die werd bewonderd door o.a. Simon Vestdijk. Én hij was fervent automobilist, lezer 'met onstiltbare honger naar veelzijdig weten' een veeleisend gourmand en wijnkenner. Gedurende zijn twee huwelijken onderhield Pijper bovendien innige contacten met nog zoveel andere vrouwen dat Hendrik Marsman hem kwalificeerde als 'harenhouder'. Een kleurrijk figuur dus. Net als zijn muziek. In zijn jonge jaren, na zijn studie bij Johan Wagenaar, werd Pijper door Alphons Diepenbrock op het spoor van de Franse impressionisten Debussy en Ravel gezet. In zijn kleurrijke *Vioolsonate nr. 1*, een tamelijk vroeg werk uit 1919, is die associatie dan ook duidelijk waarneembaar. Maar tegelijkertijd klinkt het eigen geluid van Pijper al duidelijk door. De eerste tekenen van de modernist in Pijper komen al duidelijk naar voren: ritmisch is Pijper veel scherper dan de impressionisten en hij is al tamelijk sober in de materiaalkeuze. In de *Sonatina nr. 3* van een paar jaar later is dat nog duidelijker. Ook hier de is de invloed van Debussy en Ravel goed hoorbaar, maar de ritmiek is nog feller en Pijper is er op zijn beknoptst: de *Sonatina* duurt een kleine vier minuten.

Een Nederlandse Amerikaan

De in New York geboren componiste Vanessa Lann woont en werkt sinds 1990 in Nederland. Ze ging bij Theo Loevendie, Gilius van Bergeijk en Louis Andriessen in de leer nadat ze cum laude afstudeerde aan Harvard University. Lanns composities bevatten veelal rituele elementen. Zij gebruikt repeterende figuren en structurele getalsverhoudingen om een

wereld te scheppen waarin elk subtiel muzikaal of theateraal gegeven een betekenis heeft.

Ze zoekt naar de grenzen van het hoorbare: hoe lang kan één noot duren, hoe lang blijven herhalingen van patronen boeiend? In haar muziek breekt ze regelmatig met de traditionele concertzaal-etiquette en probeert ze de grenzen tussen kunst en het dagelijkse te laten vervagen.

Lann componeerde al twee keer eerder een stuk voor het Delft Chamber Music Festival: in 2007 schreef ze *Springs Eternal* voor Liza Ferschtman en Inon Barnatan en in 2014 *Moonshadow Sunshadow* voor Liza Ferschtman en Esther Hoppe. Haar nieuwste werk schreef ze voor viool, altviool en zang. Bij het schrijven van dit programmaboek was Lann nog volop aan het componeren aan dit nieuwe werk. Wat het precies voor een stuk gaat worden, is dus nog een verrassing. Een tipje van de sluier wil ze wel oplichten: 'In mijn vorige twee stukken voor dit festival waren ruimtelijke elementen en bewegingen van de musici verwerkt. Omdat het festival dit jaar 'Op Reis' als thema heeft, neem ik wederom die ruimtelijkheid in mijn compositie mee.' 'Ik vind het geweldig dat mijn werk op het programma staat naast muziek van Andriessen en Pijper, dat zijn twee van mijn favoriete componisten en ik heb ook gedeeltelijk bij Louis gestudeerd. Ik hou hun stukken in mijn achterhoofd bij het componeren.' Muziek op maat dus, speciaal voor dit concert.

Beeld:

Gerard Houckgeest - De Oude Kerk met zicht op het orgel, 1650 - 1651, paneel.

Collectie Museum Prinsenhof Delft. Aankoop met steun van Vereniging Rembrandt, Stichting Van Oosten - Oosterholt, Vriendenvereniging van Museum Prinsenhof Delft en Michael en Hanneke Enthoven.

Programma*Hollandse Meesters in muziek en verf*

Za 29 juli 20.00 uur, inleiding 19.15 uur

Van der Mandelezaal, € 45

Programma

Dumky - zondagochtendconcert
 Zo 30 juli 11.00 uur
 De Oude Bibliotheek, € 22,50 / € 39,50 incl. lunch

Piano's Maene levert
 de Steinway & Sons
 concertvleugel.

Antonín Dvořák

1841 — 1904

Pianotrio nr. 4 in e kl.t. op.90 B.166 'Dumky', 1891

*Lento maestoso – Allegro quasi doppio movimento**Poco adagio – Vivace non troppo – Vivace**Andante – Vivace non troppo – Allegretto**Andante moderato – Allegretto scherzando**– Quasi tempo di Marcia**Allegro**Lento maestoso**Nino Gvetadze, piano**Candida Thompson, viool**Harriet Krijgh, cello*Vanessa Lann

1968

Two Ukrainian Folk Sketches, 1989

*Allegretto ben moderato**Allegro**Recitativo - Fantasia**Allegretto poco mosso**Levan Tskhadadze, klarinet**Severin von Eckardstein, piano*Sulkhan Tsintsadze

1925 — 1991

Uit: Miniaturen voor stijkkwartet, 1961

*Lale**Indi-mindi**Sachidao**Suliko**Song**Dance tune**Shepherds dance**Fly away, black swallow**Joke**Natalia Gabunia, viool**Tosca Opdam, viool**Gareth Lubbe, altviool**Ketevan Roinishvili, cello*

Dumky -

zondagochtendconcert

Dumky - zondagochtendconcert

Zo 30 juli 11.00 uur

De Oude Bibliotheek, € 22,50 / € 39,50 incl. lunch

Waarheid en puurheid

In dit zondagochtend concert vieren we de Oekraïense en Georgische volksmuziek. De eerste polyfone Georgische muziek dateert al uit de twaalfde eeuw. Die muziek, die a capella gezongen werd is van een buitengewone schoonheid, waarheid en puurheid. Het is dan ook niet verwonderlijk dat die geregeld doorsijpelde in de klassieke gecomponeerde muziek.

Antonín Dvořák, geboren net ten noorden van Praag, ging als componist op zoek naar de volksmuziek, die hij vond in Bohemen en Moravië. Maar zijn interesse hield niet op bij zijn eigen geboortegrond. Ook de Oekraïense traditie van de *duma* wekte de interesse van Dvořák. Een *duma* is een epische ballade, gezongen door *kobzari*: Kozakkenbarden die rondreizend te paard, zichzelf begeleiden op een *kobza* (een soort luit). De ballades verhalen over de onderdrukking van de Oekraïners: door de Turken, maar ook door de katholieke Pools-Litouwse Gemenebest. De *dumy* zijn dan ook zonder uitzondering melancholisch van aard: de dramatiek van de strijd spat ervan af. Bij de *dumy* (meervoud van *duma*) wordt de melodie en de structuur bepaald door de tekst. De tekst komt eerst, de muziek daarna. Dat geeft de melodieën een soort dromerigheid. In de negentiende eeuw namen andere Slavische volkeren de *dumy* over, waarbij zij de introspectieve melancholie van de verloren vrijheid contrasteerden met opgewekte Slavische dansen. Die negentiende-eeuwse variant nam Dvořák als uitgangspunt voor zijn *Pianotrio nr. 4 in e*. Hij componeerde zes *dumky* (het verkleinwoord van *dumy*), waarmee hij afweek van de drie- dan wel vierdelige norm van het pianotrio. Waar Dvořák zijn op volksmuziek gebaseerde composities voorheen in een klassieke vorm goot, creëerde hij in dit pianotrio een geheel nieuwe structuur. Door steeds een weemoedige klaagzang

tegenover een min of meer vrolijke volksdans te zetten is het trio niet zwartgallig, maar meandert het tussen donker en licht. Het briljante in dit trio is dat de meest vrolijke dansen nog een donkere zweem hebben, en de meest duistere klaagzang nog een randje van licht doorlaat.

Vanessa Lann is geboren en opgegroeid aan de Amerikaanse oostkust, maar woont en werkt al meer dan dertig jaar in Nederland. Vlak voordat ze emigreerde, reisde ze als bijna twintigjarige door Oekraïne, het land waar een aantal van haar joodse voorvaders vandaan kwam. Bij terugkomst componeerde ze *Two Ukrainian Folk Sketches*. Lann: 'Toen ik in maart 1988 door de Oekraïense stad Kiev reisde, maakte ik kennis met de buitengewoon aangrijpende en expressieve volksmuziek van het gebied. Ik kreeg een klein boekje met Oekraïense melodieën met begeleidende teksten, en na terugkeer in de VS besloot ik twee stukken te componeren uit deze collectie.' 'Om typisch Oekraïense technieken te verkennen heb ik een klarinet-pianozetting gekozen, waarin ik heb geprobeerd de melodieën, motieven en patronen van de originele melodieën te behouden. Die technieken omvatten: lange solo-passages aan het begin van het stuk, herhaling van noten of 'drones' in hele hoge en lage registers en uitgebreid gebruik van parallele kwinten, octaven en drieklanken.' Lann stelde - net als in de *dumy* - de tekst centraal, zij liet de structuur van elk deel bepalen door de tekst. De ritmiek is daarbij complex: zij wilde de muziek niet laten klinken als Westerse klassiek muziek, maar meer als de natuur in al zijn onvoorspelbaarheid. De klarinet meandert melismatisch, wat het geheel doet denken aan middeleeuwse zang. De piano en de klarinet spelen geregeld een spel van vraag en antwoord. Het vele gebruik van het hoogste register van de klarinet geeft de muziek een geheel eigen klank.

Programma

Dumky - zondagochtendconcert

Zo 30 juli 11.00 uur

De Oude Bibliotheek, € 22,50 / € 39,50 incl. lunch

Het eerste van de twee delen heeft de titel *I gaze at the heavens* (ik staar naar de hemel), naar een van de Oekraïense volksliedjes. Net als het voorbeeldlied is het deel harmonisch vrij statisch. De muziek is opgedeeld in drie secties, waartussen stilte een belangrijke rol speelt. De tekst verhaalt over een jongen die naar de hemel kijkt, dromend dat hij vleugels heeft. Daarmee wil hij voorbij de wolken vliegen, waar hij zijn verdriet onder ogen kan komen, om het te verdrinken in het licht van de zon en de sterren. Maar met twee benen terug op de grond maken zijn dromen plaats voor fatalisme: hij ziet zichzelf als slaaf van het noodlot, ongeliefd dwaalt hij rond. Het tweede deel is technisch moeilijker en ook tonaal minder eenvoudig dan het eerste deel. *The Winds Blow, the Winds Blow Briskly* (De wind waait, de wind waait stevig) is een klaagzang van een vrouw wiens geliefde niet langer bij haar is. De wind blaast hard, waardoor de bomen buigen en haar hart pijn doet. Zij huilt niet, maar lijdt in stilte; naar de buitenwereld houdt ze de schijn op. Getormenteerd verlangt ze naar een weerzien met haar geliefde, maar dat is haar niet gegund en haar pijn kent geen einde.

Sulkhan Tsintsadze was een van de belangrijkste Georgische componisten van de twintigste eeuw. Zijn vader werd nog gearresteerd tijdens Stalins Grote Zuivering, maar Sulkhan Tsintsadze wist zich als componist te handhaven in de Sovjettijd en al gauw ontpopte hij zich tot een van de meest geliefde Georgische componisten. Hij componeerde in een heldere, begrijpelijke en door volksmuziek beïnvloede stijl. Tsintsadze was een vermaard cellist en medeoprichter van het Georgian State String Quartet. Dat verklaart zijn voorliefde voor het strijkkwartetgenre: Tsintsadze componeerde 12 strijkkwartetten en talloze miniatures voor strijkkwartet. De 17 *Miniatures* voor strijkkwartet, waaruit u een selectie hoort, zijn stukken met een plezierige mengeling van volksdansen en verlangende melodieën in de geest van Bartóks volksmuziek-arrangementen. Violiste Natalia Gabunia, die in dit concert de eerste vioolpartij speelt, studeerde bij Konstantin Vardeli, de primarius van het Georgian State String Quartet. Er is dus een directe, korte lijn van de componist naar deze uitvoering!

Programma*Dumky* - zondagochtendconcert

Zo 30 juli 11.00 uur

De Oude Bibliotheek, € 22,50 / € 39,50 incl. lunch

Programma*Winterreise*

Zo 30 juli 20.00 uur, inleiding 19.15 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Piano's Maene levert
de Steinway & Sons
concertvleugel.Franz Schubert

1797 — 1828

Selectie uit *Winterreise* D.911, 1827*Gute Nacht**Erstarrung**Der Lindenbaum**Frühlingstraum**Die Krähe**Der Leierman**Barbara Kozelj*, mezzosopraan*Nino Gvetadze*, pianoLeoš Janáček

1854 — 1928

Selectie uit *On an overgrown path*

nr. 2, 8, 9, 10, 1900 - 1911

Lístek odvanutý, A Blown-Away Leaf, 1900*Tak neskonale úzko, Unutterable Anguish*, 1911*V pláči, In Tears*, 1908*Sýček neodletěl!, The Barn Owl Has Not Flown Away!*, 1900*Severin von Eckardstein*, pianoGustav Mahler

1860 — 1911

Eines Fahrenden Gesellen 1884/1885, arr. Schönberg 1920*Wenn mein Schatz Hochzeit macht**Ging heut' morgen über's Feld**Ich hab' ein glühend Messer**Die zwei blauen Augen von meinem Schatz**Barbara Kozelj*, mezzosopraan*Candida Thompson*, viool*Tosca Opdam*, viool*Gareth Lubbe*, altviool*Harriet Krijgh*, cello*Janne Thomsen*, fluit*Levan Tskhadadze*, klarinet*Sandro Nebieridze*, piano*Bert Mooiman*, harmonium*Galdric Subirana*, percussie

Winterreise

Nederlanders zijn een reislustig volkje. Waar je ook naartoe gaat, van de jungle tot de noordpool, de kans is groot dat je er een stel landgenoten treft. Maar het zijn de Duitsers die het mooiste woord voor reisdrang hebben: Wanderlust. Wanderlust is hip. Wie op Instagram naar mooie plaatjes van watervallen en zonovergoten bergen wil kijken, kan het beste zoeken op #Wanderlust: 'travel influencers' van over de hele wereld gebruiken de hashtag onder hun meest exotische foto's. Het modewoord lijkt inmiddels een reclameslogan voor reisbureaus te zijn, die geen 'geheel verzorgde reis met halfpension' aanbieden, maar 'feel good experiences' waar je kan 'connecten met je inner self'. Want iemand met Wanderlust zoekt natuurlijk niet écht naar die ene mooie bergtop of dat prachtige doorkijkje naar de zee, maar vooral naar zichzelf. Wat dat betreft is er de afgelopen paar eeuwen weinig veranderd. Want ook in de negentiende eeuw trokken jongeren er massaal op uit. Een ook zij zochten op reis naar innerlijk geluk, want om maar met Schuberts Lied *Der Wanderer* te spreken: '*Dort wo du nicht bist, dort ist das Glück*'. Door dat andere modewoord #vliedschaamte, komen we nog dichterbij de Duitse romantici van de negentiende eeuw: wandelvakanties in Duitsland zijn onder jongeren populairder dan ooit.

Eenzame winter

Die Winterreise, Franz Schuberts duistere laatste liedcyclus verklankt de eenzame tocht van het leven, op weg naar het onvermijdelijke einde. Voor Schubert lag die dood al op de loer: tijdens het componeren was hij ziek en een jaar nadat hij de cyclus voltooide stierf hij, waarschijnlijk aan buiktyfus. Enkele dagen voor zijn dood kon hij nog net de drukproeven corrigeren. De vierentwintig liederen op teksten van Wilhelm Müller vormen samen een intens en melancholiek geheel, dat qua dramatische kracht niet onderdoet voor een opera.

Wat *Die Winterreise* zo intens maakt, naast de prachtige melodieën en beklemmende teksten, is hoe de pianopartij die teksten volgt. Eenzame, bevroren tranen in een verder ijzig kale begeleidingspartij. Blaffende honden en krassende kraaien. Een posthoorn in de verte die wederom geen brief van de geliefde aankondigt: de piano verklankt het allemaal. De cyclus begint met een afscheidslied, *Gute Nacht*, waarin een jonge man vol liefdesverdriet weggaat van zijn geliefde, om als zwervende reiziger ('Wanderer') midden in de winter op pad te gaan. Zijn reis voert hem langs mooie natuur en interessante plekken, maar confronteert hem vooral met zichzelf. De kou onderweg weet zelfs zijn warmste gevoelens te bevriezen en hij is zo ongelukkig en eenzaam, dat hij zich bij het kerkhof aangekomen al wil neerleggen bij zijn dood. Dat zelfs daar geen plek voor hem is, dat zelfs deze 'herberg' vol is voor hem, is een van de meest aangrijpende momenten uit de cyclus. In het onheilspellende slotlied, *Der Leihemann* ontmoet de reiziger ten slotte een arme speelman (een symbool voor de dood) die moederziel alleen en met halfbevroren vingers omineus op zijn draaiier speelt. 'Zal ik met je meegaan?', vraagt de reiziger. 'Speel je op je lier, om mijn liederen te begeleiden?' Of de jongeman hier eindelijk rust zal vinden, of dat hij gedoemd is zijn reis voort te zetten, dat laat Schubert aan uw eigen interpretatie over.

Reis naar de jeugd

Al sinds de eerste successen van de opera's en het orkestwerk van Leoš Janáček, worstelden de conservatieve Tsjechische critici met diens geheel eigen stijl. Hoe kon het dat die eigenwijze Janáček alle regels van het orkestreren aan zijn laars lapte, en tegelijkertijd zó effectief was met zijn orkestbehandeling? En waarom kon hij niet gewoon componeren als Smetana?

Ondanks het enthousiasme van het publiek brak de componist daardoor pas echt door op de pensioengerechtigde leeftijd. Ook Janáčeks pianomuziek heeft een geheel eigen karakter: poëtisch, quasi-naïef, melodisch, vindingrijk en tegelijkertijd sterk en direct. Maar waar de opera's, orkestwerken en strijkkwartetten na die late doorbraak snel een vaste plek op de concertprogramma's kregen, wisten pianisten lange tijd niet zo goed wat ze met Janáčeks muziek aan moesten. Er valt voor de echte klavierleeuw minder eer te behalen aan diens muziek dan aan een Rachmaninov-prelude of een Liszt-etude: verwacht bij de Tsjech geen virtuoos vuurwerk. Gelukkig zijn er de laatste jaren meer en meer pianisten die Janáček in hun armen sluiten, juist vanwege de enorme zeggingskracht van zijn muziek.

De pianocyclus *Op een Overwoekerd Pad* ontstond rondom de compositie van zijn succesopera *Jenůfa*, maar nog vóór zijn grote doorbraak. Het moet een frustrerende tijd zijn geweest voor de componist, die gevoeld moet hebben dat hij goud in handen had, maar beschouwd werd als een provinciaal orgelleraartje. Twaalf jaar werkte hij aan de verzameling miniatuurtjes met beschrijvende titels. De eerste deeltjes schreef hij voor harmonium, pas jaren later besloot hij dat de cyclus op piano beter tot zijn recht komt. In *Een weggewaaid blad* en *Het uiltje is niet weggevlogen* is die harmoniumgeschiedenis overigens nog goed te horen. *Op een Overwoekerd Pad* is een innerlijk muzikaal reisverhaal: een reis terug naar Janáčeks jeugd op het platteland van Silezië en Moravië. Dat is onder merkbaar aan volksmuziekcitaten uit die streek. Maar bovenal is de heimwee naar de jeugd, en de ontevredenheid met het heden voelbaar in de muziek. De reis terug in de tijd leidt over een moeilijk begaanbaar pad.

Verloren liefde

We kennen Gustav Mahler als de componist van negen hemelbestormende symfonieën en een aantal liederencycli voor zang en orkest. Een van de vroegste is *Lieder eines fahrenden Gesellen*. De Lieder zijn het product van de liefde, maar helaas geen succesvolle. De liefde voor zijn pianoleerling Johanna Richter brak in de knop, op oudjaarsdag 1884:

“Gister zat ik alleen met haar en we waren beiden zonder iets te zeggen het Nieuwjaar aan het afwachten. Haar gedachten waren niet bij haar gezelschap, en toen de klok sloeg, en de tranen over haar wangen rolden overviel me de verschrikkelijke realisatie dat het niet aan mij was die tranen te drogen. (...) Mijn prestatie: ik heb een liederencyclus voor haar geschreven. Ze kent ze niet. Wat kunnen ze haar vertellen behalve dat wat ze al weet? De liederen zijn bedacht alsof een gezel (een leerling-ambachtsman) een zwaar lot heeft getroffen, en hij de wereld in trekt waar hij doelloos ronddoolt.”

Mahler moet zich op dat moment ook een 'doler' gevoeld hebben: tussen 1880 en 1885 ging hij als vaste dirigent van orkest naar orkest in Bad Hall, Ljubljana, Olomouc (Tsjechië) en Kassel. Ondertussen reisde hij als gastdirigent van hot naar her. Hoewel de thematiek een afgeleide lijkt van Schuberts *Winterreise*, gaat Mahler een flinke stap verder in de verklanking van de beelden en emoties in zijn eigenhandige tekst. De algehele sfeer is mismoedig, met bijna manische uitbarstingen van vreugde, vooral als Mahler de pracht van de natuur bezingt. Na alle omzwervingen is het namelijk alleen de natuur die de gezel wat schoonheid en uiteindelijk zelfs berusting kan brengen. Zo zijn we getuige hoe Mahler met Wanderlust zijn liefdesverdriet verwerkt.

De veertien jaar jongere Arnold Schönberg was diep onder de indruk van de verfijnde schoonheid van Mahlers liedcyclus. Hij wilde zijn enthousiasme delen met de medeleden van de *Verein für Privataufführungen*, een door Schönberg, Berg en Webern opgerichte vereniging die concerten organiseerde met louter moderne muziek, voor een select publiek.

Om economische redenen kon geen orkestwerken klinken, behalve in bewerking voor een klein ensemble. Voor een van die concerten maakte Arnold Schönberg in 1920 een versie van de *Lieder eines fahrenden Gesellen* voor kamerensemble bestaande uit fluit, klarinet, piano, harmonium, slagwerk en strijkkwintet. Schönberg bleef daarbij zo dicht mogelijk bij de bedoeling van Mahler.

Programma*Stoelendansconcerten Midden-Delfland*

Ma 31 juli 13.00 uur

Midden-Delfland, € 36

Stoelendansconcerten
Midden-DelflandDorpskerk Schipluiden

Dorpsstraat 3, Schipluiden

Natalia Gabunia, viool*Ketevan Roinishvili*, celloDomkerk De Lier

Hoofdstraat 51, De Lier

Janne Thomsen, fluit*Gareth Lubbe*, altviool

en boventoon zang

Kerk 't Woudt

Het Woudt 25, Schipluiden

Sharat Chandra Srivastava, viool*Heiko Dijker*, tabla

Tijdens de *Stoelendansconcerten* kunt u dit jaar weer op drie prachtige locaties in het groene Midden-Delfland genieten van afwisselende concertjes door onze festivalmusici. Met de fiets legt u de route af tussen de kerk van 't Woudt, de Dorpskerk in Schipluiden en de Domkerk in De Lier. Stap ook op de fiets en laat u verrassen tijdens dit populaire festivalonderdeel!

Wij nodigen u graag uit om met de fiets te komen, maar u kunt ook een kaartje voor de speciale pendelbus kopen. Deze brengt u vanaf Station Delft of vanaf Op Hodenpijl naar alle locaties en terug.

Op iedere locatie zijn er routebeschrijvingen naar de volgende locatie beschikbaar. De concertprogramma's worden uitgereikt op de locaties.

38 **Programma**
Slotconcert Op Hodenpijl
Ma 31 juli 17.00 uur
Op Hodenpijl, € 17,50

Slotconcert Op Hodenpijl

Bij Op Hodenpijl sluiten we de *Stoelendansconcerten in Midden-Delfland* af. Vanaf 16.00 uur kunt u hier terecht voor een drankje. Reserveert u bij uw concertkaarten meteen uw dinerkaarten. Het 4-gangen diner is niet bij de concertprijs inbegrepen.

Robert Schumann

1810 — 1856

Stille Tränen op.35, nr.10 Uit 'Zwölf Gedichte', 1840
Du bist wie eine Blume op.25, nr. 24 uit 'Myrthen', 1840

Harriet Krijgh, cello
Nino Gvetadze, piano

Francis Poulenc

1899 — 1963

Les Chemins de l'amour, 1940

Franz Schubert

1797 — 1828

Nacht und Träume D.827, 1825

Jörg Widmann

1973

Paraphrase on Mendelssohn's wedding march, 2016

Frederieke Saeijs, viool

Zacharia Paliashvili

1871 — 1933

Parafrase uit Daisi, 1923, bew. Sandro Nebieridze

Sandro Nebieridze, piano

Nikolai Kapustin

1937 — 2020

Variations Op. 41, 1984

Robert Schumann

1810 — 1856

Sonate voor viool en piano nr 1, op.105 in a kl.t., 1851
Mit leidenschaftlichem Ausdruck
Allegretto
Lebhaft

Frederieke Saeijs, viool
Nino Gvetadze, piano

Programma

Noorderlicht

Di 1 aug 19.00 uur, inleiding 18.15 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Piano's Maene levert
de Steinway & Sons
concertvleugel.Jean Sibelius

1865 — 1957

Pianotrio nr. 4 in C gr.t. "Lovisa" JS 208, 1888

*Allegro**Andante - Più lento - lent**Allegro con brio*

Severin von Eckardstein, piano

Tosca Opdam, viool

Gavriel Lipkind, cello

Carl Nielsen

1865 — 1931

Thema met variaties. FS 81, Opus 40., 1917

Severin von Eckardstein, piano

Trad.

Värmlandsvisan, Zweeds volksliedje,

arr. G. Lubbe

Candida Thompson, viool

Natalia Gabunia, viool

Gareth Lubbe, altviool en zang

Ketevan Roinishvili, cello

Quirijn van Regteren Altena, contrabas

Edvard Grieg

1843 — 1907

Holberg Suite, 1884

*Praeludium - allegro vivace**Sarabande - andante**Gavotte - allegretto**Air - andante religioso**Rigaudon - allegro con brio*

Candida Thompson, viool

Natalia Gabunia, viool

Nina Broeva, viool

Frederieke Saeijs, viool

Tosca Opdam, viool

Alice van Binsbergen, viool

Georgy Kovalev, altviool

Gareth Lubbe, altviool

Gavriel Lipkind, cello

Ketevan Roinishvili, cello

Quirijn van Regteren Altena, contrabas

Noorderlicht

Hoe koud, donker en ijzig het ook kan zijn in het noorden, de muziek van Noordse componisten is veelal gevuld met warmte en vuur. De rijke tradities en vele sprookjesfiguren, maar vooral liefde voor de adembenemende Noordse natuur - van de fjorden tot het noorderlicht - komt terug in bijna al hun composities. In dit concert hoort u muziek uit drie van de Noordse landen. Dat Zweden in dit rijtje ontbreekt, komt omdat het land eigenlijk geen klassieke componist van naam heeft voortgebracht. Met ABBA, Ace of Base, Avicii, The Cardigans, Europe, Roxette en zevenmaal winst op het Eurovisie Songfestival proberen de Zweden dat met alle macht te revancheren. Maar voor nu zult u het moeten doen met bijdragen uit Finland, Denemarken en Noorwegen.

Met de rug tegen de ijsberg

Carl Nielsen is de belangrijkste componist uit de geschiedenis van Denemarken. Tegenwoordig klinken vooral zijn zes symfonieën nog geregeld. Daarin was hij een ware vernieuwer. In een tijd dat veel componisten hun grip op de tonaliteit kwijt- raakten en op zoek gingen naar nieuwe toon- systemen (zoals dodecafonie en serialisme), zocht Nielsen de oplossing binnen de tonaliteit. In zijn systeem, dat progressieve tonaliteit of mobiele tonaliteit wordt genoemd, verplaatst hij het tooncentrum steeds, waardoor hij alle twaalf de tonen in een octaaf harmonisch kan inzetten. De muziek eindigt dan in een andere toonsoort dan waarin die begon. Het systeem gaf hem de mogelijkheid om moderne klanken te zoeken, binnen een klankwereld die nog vertrouwd voelt. Het is jammer dat Nielsens pianomuziek nauwelijks wordt uitgevoerd. Want die reflecteert zijn muzikale ideeën erg goed, is van een zeer hoog compositorisch niveau en is simpelweg prachtig. Nielsen zorgt steeds voor helderheid, wat de 'verstaanbaarheid' van het soms tamelijk complex materiaal erg ten goede komt.

In het *Thema met variaties op. 40* presenteert Nielsen een statig thema in een open harmo- nische structuur. En meteen is de progressieve tonaliteit te herkennen: het thema begint in B-mineur, maar eindigt in G-mineur. De 15 prachtige variaties lopen op in spanning en complexiteit tot ze culmineren in de wervel- wind van de laatste variatie. Nielsen beschreef de slotpagina's van het stuk eens als 'de wilde reactie van een man die vecht met zijn rug te- gen een ijsberg en uiteindelijk, alsof hij dronken en uitgeput is door het conflict, wegstroomt'. Daarin zal Nielsen zichzelf wel herkend hebben in 1917, toen hij deze muziek componeerde. Het was een turbulente fase van zijn leven, waarin hij zijn toevlucht zocht in tournees. Hij wilde namelijk liever niet thuis zijn, omdat zijn huwelijk met de kunstenares Anne Marie Brodersen (die door het leven ging als Anne Marie Carl-Nielsen) op de klippen dreigde te lopen. De twee kwamen de crisis echter te boven en bleven de rest van hun leven gelukkig getrouwd.

Eilandidylle

In de 19e eeuw was Finland grotendeels agrarisch, de kleine midden- en bovenklasse bestond bijna geheel uit Zweden. Jean Sibelius zag het als zijn missie het land een eigen stem te geven, door middel van zijn muziek. Daarin was hij niet de enige in Europa (denk aan Dvořák), maar misschien wel de belangrijkste. Hij voorzag een heel land van een identiteit. In composities als *Finlandia* en de *Karelia Suite* schetst Sibelius een geschiedenis van de Finse cultuur van voor de Russische overheersing. Sibelius is dan ook niet alleen de populairste Finse componist, maar één van de populairste Finnen ooit. Sibelius begon zijn muzikale leven met de viool. Hij had maar één doel: een groot solist worden. De hele dag door speelde hij, het liefst buiten in de natuur. Uitkijkend over het meer bij Aulanko, zo'n honderd kilometer ten noorden van Helsinki, studeerde hij, vastbesloten het te gaan maken.

Het mocht niet baten. Sibelius was pas op z'n vijftiende serieus begonnen met vioolles, veel te laat voor een grote solocarrière. Dat hij bij een ongeluk zijn elleboog brak, waardoor hij zijn strijkstok niet over de volle lengte kon gebruiken, hielp natuurlijk ook niet mee. Hij speelde zeker niet onverdienstelijk, eigenlijk behoorlijk goed. Maar de top, die haalde hij niet. Als alternatief begon hij te componeren en al snel behaalde hij daarmee de successen die in zijn vioolcarrière uitbleven. De muziek van Jean Sibelius wordt vaak vergeleken met het indrukwekkend schitterende, kale en ruige Finse landschap. Simon Vestdijk vond Sibelius' muziek juist erg menselijk, en van een 'Engelse mannelijkheid': 'afkomstig van een bijzonder kunstenaarstype dat bijvoorbeeld minister is en in zijn vrije tijd geweldige boeken schrijft over heel andere zaken'.

Zijn *Pianotrio in C 'Lovisa'* schreef hij op een van de eilanden van de Houtskär-archipel, voor de Finse zuidwestkust. Daar had zijn tante een huisje, bij het plaatsje Lovisa. Sibelius' studeerde nog aan het conservatorium, maar op het eiland waande hij zich onbespied door zijn docenten. We horen hoe Sibelius hier de klassieke voorbeelden achter zich laat en daarvoor in de plaats een romantische melancholie en een portie eigengereidheid introduceert die in zijn latere werk nog veel sterker zal klinken. De muziek was eerder voor privégebruik bedoeld dan muziek voor publiek: Jean speelde zelf viool, zijn zusje Linda de piano en broer Christian de cello. Het speelplezier en de onbezorgde omgeving, midden in de prachtige natuur: het is allemaal terug te horen in dit heerlijke vroege pareltje van Sibelius.

Barokke dansen

De Molière van het Noorden, zo werd de Noors-Deense schrijver Ludvig Holberg genoemd. Voor zijn tweehonderdste geboortedag, die in het hoge noorden in 1884 groots werd gevierd, schreef de Noor Edvard Grieg een vijfdelige suite in de barokke stijl van Holbergs tijd. Het werd een grandioos succes. Voor Grieg zelf was dat onbegrijpelijk, aan zijn vriend Julius Röntgen schreef hij dat hij bezig was met het bewerken van zijn 'armzalige Holbergsuite'. Dat lichte dedain over zijn eigen werk is wel voorstelbaar. Grieg was juist bezig met vernieuwen, met het creëren van een nieuwe Noorse stijl; dan is het toch pijnlijk als juist een stuk waarin zo duidelijk wordt verwezen naar het verleden de negentiende-eeuwse hitparades bestormt. Aan de andere kant liet Grieg zich het succes ook welgevallen, hij maakte immers zelf een orkestbewerking van het stuk. Maar of die zelfkritiek nou terecht was of niet, doet er nauwelijks toe. Wij weten immers wel beter: die *Holberg Suite* is natuurlijk een geweldig stuk. Grieg slaagt erin zijn eigen, herkenbare Noorse stijl te vermengen met een fris neoclassicisme. De levendige introductie in sonatevorm wordt gevolgd door een aantal standaarddansen die in de suite thuishoren: een prachtige *Sarabande*, een speelse *Gavotte*, met een volkse musette waarin een doedelzak lijkt langs te komen. De plechtige *Air* verwijst naar Bach (natuurlijk, die van de g-snaar) en de *Rigaudon* - vergelijkbaar met de bekende Franse dans bourrée - sluit de suite opgewekt af.

Programma*Noorderlicht*

Di 1 aug 19.00 uur, inleiding 18.15 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Programma*De Zijderoute*

Di 1 aug 21.30 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Piano's Maene levert
de Steinway & Sons
concertvleugel.*De Zijderoute*

Nino Gvetadze, piano en concept
Frederieke Saeijs, viool
Bram van Sambeek, fagot
Heiko Dijker, tabla
Teus van der Stelt, licht en videokunst
Anne Slothouwer, staging

Eeuwen geleden moest de Zijderoute van Azië naar Europa een doorgang voor reizigers creëren. Maar met die reizigers kwamen ook goederen mee. De term dient dan ook als metafoor voor de uitwisseling van goederen en ideeën tussen verschillende culturen.

In deze multimedia performance wordt ook een route afgelegd van Azië naar Europa via de werken die zijn gemaakt op of geïnspireerd door de locaties op de Zijderoute. De muziek wordt vergezeld door de beelden en geluiden - o.a. uit de natuur - gemaakt door Lumiteus (Teus van der Stelt). Laat u verrassen door deze beeldende reis van de Oost naar het Westen met muziek van Debussy, Say, Vivaldi en Kreisler.

Kirila Kraal, zang
Trio 258, ensemble

Ukkieconcert

Mozarts Muziekdoosje

Uit het muziekdoosje van meneer Mozart wordt de mooiste muziek getoverd. Tijdens dit babyconcert kunnen de allerkleinsten wegdromen bij wiegenliedjes van Brahms en De Falla. Ze mogen meeklappen op Mozarts variaties op 'Olifantje in het bos' en rondkruipen bij speelse en zoete muziek van Grieg, Schumann en Poulenc. De bellenblaas-machine zorgt voor een extra bijzondere beleving.

Kies een comfortabel plekje op kussentjes en dekentjes en geniet samen met je kleintje van de muziek door sopraan Kirila Kraal en Trio 258.

De Ukkieconcertjes duren ongeveer 30 minuten en zijn geschikt voor baby's tussen 4 en 18 maanden. Je kunt kiezen uit twee aanvangstijden. Voor extra comfort kun je een eigen kleedje meenemen.

Programma
Ukkieconcert

Wo 2 aug 10.00 uur + 11:30 uur
Sigarenfabriek, € 12,50

Programma

Oude Kerk Concert

Wo 2 aug 21.00 uur

Oude Kerk, € 27 / € 32 / € 36

Wolfgang Amadeus Mozart

1756 — 1791

Symphony Nr. 10 in G gr.t. KV 74, 1770

*Allegro**Andante**Rondeau*

Orkest van de Achttiende Eeuw

Katharine Dain, sopraan

Barbara Kozelj, mezzosopraan

Christoph Willibald Gluck

1714 — 1787

O del mio dolce ardor uit: Paride de Elena, 1770

Wolfgang Amadeus Mozart

1756 — 1791

Exsultate, jubilate KV 165, 1773

Strijkkwartet nr. 6 in bes gr.t. KV 159 uit:

Milanese strijkkwartetten, 1772

*Andante**Allegro**Rondo*

Ah se morir mi chiama uit: Lucio Silla KV 135, 1772

Josef Mysliveček

1737 — 1781

Ouverture uit: L'Olimpiade, 1733

Christoph Willibald Gluck

1714 — 1787

Vieni, appaga il tuo consorte! uit: Orfeo ed Euridice, 1762

Ahime! Dove trascorsi uit: Orfeo ed Euridice, 1762

Che farò senza Euridice uit: Orfeo ed Euridice, 1762

Wolfgang Amadeus Mozart

1756 — 1791

Symphony No. 13 in F gr.t K 112, 1771

*Allegro**Andante**Menuetto, trio**Molto allegro*

Oude Kerk Concert

Mozart in Italië

Dit jaar is het festival weer terug in de Oude Kerk! Met niemand minder dan het Orkest van de Achttiende Eeuw, sopraan Katharine Dain en mezzosopraan Barbara Kozelj. Het programma is gebaseerd op Mozarts reizen naar Italië. Tussen 1769 en 1773 maakte Mozart onder leiding van zijn vader Leopold drie reizen naar Italië. De jonge Mozart speelde een belangrijke rol in het muzikale leven van Milaan, maar ook in Napels en Bologna.

Het programma wordt aangevuld door de muzikale inspiratie die Mozart op het schiereiland vond, geïllustreerd door werken van Myslivečeks en Gluck - allemaal vertegenwoordigers van een stijl en een zoektocht naar taal die precies de reden was waarom de reis naar Italië een essentiële fase in de opleiding van de jonge componist was. De hechte band tussen Mysliveček en de Mozarts duurde tot 1778. Wolfgang gebruikte Myslivečeks werken regelmatig als voorbeelden voor compositiestijlen. Volgens de correspondentie van Leopold kwam componist Josef Mysliveček dikwijls op bezoek bij de Mozarts terwijl zij in Bologna verbleven. Inspirator en vriend Gluck kende zelf ook een belangrijke periode in Italië: hij componeerde er tussen 1741 en 1745 zo'n twintig opera's. In Wenen volgde Mozart in 1787 Gluck op als hofcomponist bij Keizer Jozef II.

Programma*De Bedevaart*

Do 03 aug 16.00 uur, inleiding 15.15 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Piano's Maene levert
de Steinway & Sons
concertvleugel.Dit concert wordt opgenomen door
de NTR en op een later moment
uitgezonden via NPO Klassiek.Johann Sebastian Bach

1685 — 1750

Uit: Suite nr. 3 in C gr.t. BWV 1009, 1717/23

*Prelude**Allemande**Courante**Gigue**Gavriel Lipkind*, celloAnton Bruckner

1824 — 1896

Adagio uit Strijkkwintet in F gr.t., 1878/79

*GemäBigt**Scherzo: Schnell, Trio: Langsamer**Adagio**Finale: Lebhaft bewegt**Joseph Puglia*, viool*Frederieke Saeijs*, viool*Razvan Popovici*, altviool*Georgy Kovalev*, altviool*Gavriel Lipkind*, celloFranz Liszt

1811 — 1886

St François de Paule, marchant sur
les flots uit Deux Légendes, 1863

Tarantella uit Venezia e Napoli, s. 162,

Années de Pèlerinage, 1835/38

Severin von Eckardstein, pianoRichard Wagner

1813 — 1883

Siegfried Idyll, wvv 103, 1870,

Arr. A. Pringsheim

Severin von Eckardstein, piano*Frederieke Saeijs*, viool*Joseph Puglia*, viool*Razvan Popovici*, altviool*Gavriel Lipkind*, cello*Quirijn van Regteren Altena*, contrabas

De Bedevaart

'In het rijk der muziek zijn twee componisten die, om 1 Samuel 10 vers 23 te parafaseren, 'van den schouderen opwaarts groter zijn dan al het volk rondom hen'. Torenhooch steken Bach en Mozart uit boven hun leeftijdgenoten. Ook later zijn er - Beethoven, Schubert, Wagner en Verdi niet te na gesproken - nooit meer componisten opgestaan die hun genialiteit ook maar benaderden. (...) Dat Bach de grootste melodievinder is geweest in het rijk der tonen, zullen niet velen mij nazeggen. Dat komt omdat de ruim tweehonderd cantates slecht gekend worden. Met dit boek zal ik daarin geen verandering kunnen brengen. Ik kan alleen maar schrijven over Johann Sebastian Bach, die mij als kind onder zijn hoede heeft genomen en van wie ik houd boven alles met heel mijn hart, heel mijn ziel, heel mijn verstand en al mijn kracht.'

Met deze geloofsbelijdenis (de eerste en de laatste regels uit zijn boek *Johann Sebastian Bach*) laat Maarten 't Hart zien hoe het geloof, dat hij eerder zo luidruchtig had verlaten, in te ruilen is voor een andere cultus. Van de Schepper van hemel en aarde, naar de Schepper van klanken. 't Hart is zeker niet de enige met een aan obsessie grenzende fascinatie en liefde voor de muziek van Johann Sebastian Bach. Zo schreef Debussy: 'Bach, die Onze Lieve Heer van de muziek, tot wie elke componist zou moeten bidden alvorens aan het werk te gaan, om zich voor middelmatigheid te behoeden.'

Op zijn beurt stelde Bach zijn leven in het teken van God. Hij componeerde veel van zijn muziek voor kerkelijk gebruik en de meeste cantates ondertekende hij met 'SDG': 'Soli Deo Gloria', oftewel 'Alleen aan God de Eer'. In veel van zijn muziek, bijvoorbeeld in de opening van de *Johannes Passion*, komen de noten Es, D en G voor, als een eerbetoon aan god in noten. Op die manier verstopte Bach allerlei signalen die

alleen God zou opmerken: van getalssymboliek tot verstopte woordschilderingen, een code in noten. Daardoor heeft de muziek van Bach altijd iets raadselachtigs, iets geheims. Van alle muziek die Bach schreef, zijn de *Sonates en Partita's* voor viool solo samen met de *Cellosuites* misschien wel het meest enigmatisch. Want waarom schreef Bach meerstemmige muziek voor een instrument dat eigenlijk bijna alleen maar eenstemmig kan spelen? En voor wie schreef hij deze sonates? We kunnen er slechts naar gissen. Deze hemelse muziek van Bach herbergt talloze geheimen, die alleen Bach en zijn God kennen.

Hemels intiem

Anton Bruckner, componist van een machtig oeuvre vol diepgang, zelvend, louterend, was als persoon behoorlijk wereldvreemd. "Half idioot, half God", zo omschreef Mahler zijn leermeester. Bruckners symfonieën zijn stuk voor stuk klinkende kathedralen, naast een flinke stapel muziek voor koor en orkest vormen ze de kern van zijn oeuvre. Het *Strijkkwintet in F* is als een edelweiss tussen dat orkestrale hooggebergte. Velen noemen het een symfonie voor vijf strijkers. Dat is onzin. Waar Bruckner zijn symfonieën componeerde alsof hij achter een groot orgel zat, registers met machtig koper, zwoele strijkers of lieflijke houtblazers opentrekking, is zijn kwintet juist echte kamermuziek. Er klinkt geen noot teveel en het samenspel tussen de vijf strijkers is perfect op elkaar afgestemd. Dit kwintet is geen minisymfonie, maar intieme, hemelse kamermuziek. Wel is de opzet van het kwintet groots als zijn symfonieën: met vier delen en een totale duur van bijna drie kwartier is het allesbehalve een niemendalletje. Het emotionele zwaartepunt van het kwintet ligt overduidelijk in het *Adagio*. Het eerste thema is een prachtige zwevende melodie die zich in de viool ontvouwt boven akkoorden in de andere vier strijkers.

ProgrammaDe Bedevaart

Do 03 aug 16.00 uur, inleiding 15.15 uur

Van der Mandelezaal, € 36

Het tweede thema, dat na een uitgebreide overgangspassage wordt gepresenteerd, is een omkering van het eerste thema: waar het eerste thema daalt, stijgt het tweede. Na een herhaling van de twee thema's, maar dan in omgekeerde volgorde, eindigt het deel met een prachtig ingetogen coda, hemels intiem.

Pelgrimsjaren

"Jij behoort de kunst toe, niet de kerk."

Met deze ferme uitspraak zorgde Adam Liszt - een musicus én uitgetreden Franciscaan - ervoor dat zijn twijfelende zoon Franz niet voor de kerk koos, maar voor de muziek. We zijn hem dank verschuldigd. Al van jongs af aan was Franz Liszt zeer geïnteresseerd in het geloof en verslond hij stapels religieuze boeken. Op latere leeftijd liet hij zich zelfs tot diaken wijden. Tegelijkertijd was Liszt een vingervlugge playboy, een woest aantrekkelijke popster avant la lettre, een grandioos pianist aan wie vanwege zijn vele virtuoze pianocomposities soms een vleug van oppervlakkigheid kleefte. De gemakkelijkste manier om Liszts vermeende oppervlakkigheid door te prikken, is *Années de Pèlerinage* te beluisteren. Het is een grandioze romantische cyclus die uit drie boeken bestaat. Elk boek van zo'n 50 minuten muziek, heeft zijn eigen thematiek, elk boek belicht een ander facet van de pelgrimstocht die het leven voor Liszt was. In *Première Année: Suisse* staat de natuur centraal, in *Deuxième Année: Italie*, de kunst en in *Troisième Année* het geloof. Dat laatste boek is intens, diep, waarachtig en van een ongekende schoonheid en complexiteit.

Ook in *Deux légendes* staat het geloof centraal, maar dan in de vorm van twee heiligenlegendes, over twee van Liszts naamgenoten: het eerste deel gaat over Sint Franciscus van Assisi die preekt voor de vogels, het tweede deel, *St. François de Paule marchant sur les flots*, gaat over de heilige Sint Franciscus

van Paolo. Hem werd de toegang ontzegd tot de Straat van Messina, het water dat hem naar Sicilië moest leiden. Daarop nam hij zijn mantel, knoopte één eind als een zeil aan zijn staf en zeilde zo met niets anders dan die staf en mantel naar Sicilië. Liszt kreeg de inspiratie voor het stuk van een ets van Eduard von Steinle: 'Op zijn uitgespreide mantel stapt hij stevig, standvastig over de tumultueuze golven - zijn linkerhand houdt brandende kolen vast, zijn rechterhand geeft het teken van zegening. Zijn blik is naar boven gericht, waar het woord 'Charitas', omgeven door een aureool, zijn weg verlicht!', schreef hij aan zijn schoonzoon Richard Wagner.

Privémuziek

Op eerste Kerstdag 1870, de dag dat zij haar 33e verjaardag vierde, werd Cosima Wagner, de dochter van Franz Liszt, wakker van prachtige muziek. Dat is voor mensen met een radiowekker misschien niet zo verwonderlijk, maar wie in 1870 door muziek gewekt wilde worden, moest daarvoor een orkestje in huis halen. Dat was dan ook precies wat Richard Wagner had gedaan. 13 musici stonden op de trap van hun huis in Tribtschen, aan de rand van Luzern. Ze speelden muziek die speciaal voor de gelegenheid was gecomponeerd: 'Tribtschener Idyll mit Fidi-Vogelgesang und Orange-Sonnenaufgang, als Symphonischer Geburtstagsgruss. Seiner Cosima dargebracht von Ihrem Richard'.

Het stuk zit vol met muzikale binnenpretjes en verwijzingen, die alleen Cosima en hijzelf kenden. Over het thema van 'het vogeltje van Fidi' bijvoorbeeld: Fidi was het koosnaampje voor hun pasgeboren zoon Siegfried, tijdens diens geboorte had Wagner een vogeltje prachtig horen zingen. En ook de muziek die Wagner schreef vlak nadat Cosima en hij voor het eerst de liefde hadden bedreven, zit in het stuk verwerkt. Privémuziek dus.

The image shows two pages of handwritten musical notation for 'Siegfried-Idyll'. The top page features vocal lines with lyrics in Dutch: 'nu sticht de vloed zich vloed vloed in'. The bottom page continues the notation with lyrics: 'alle! Kad in Mai - Kad in Mai - lachend, lachend, alle vloed in'. The score includes various musical notations such as notes, rests, and dynamic markings like 'p' and 'f'.

Naast de viering van Cosima's verjaardag is het stuk ook een viering van de geboorte van hun zoon Siegfried, een viering van hun recente huwelijk na jarenlange ellende (Cosima's ex-man wilde de echtscheidingspapieren maar niet tekenen) én een viering van de voltooiing van zijn Ring-opera *Siegfried*, negentien jaar nadat hij het libretto had geschreven. Dat laatste is te horen aan de thema's uit *Der Ring des Nibelungen* die in het stuk verwerkt zijn. De muziek is lieflijk, feestelijk en intiem en was eigenlijk niet voor publiek bedoeld. Maar toen Wagner in geldnood zat, publiceerde hij het werk als 'Siegfried-Idyll'. En zo krijgen we eens niet de Wagner die zichzelf op het voetstuk hees, maar horen we hem onbespied, privé. In deze bewerking voor strijkkwartet en piano klinkt dat nog een stuk intiemer dan in de massale orkestversie.

ProgrammaAmerika

Do 03 aug 20.00 uur, inleiding 19.15 uur
 Van der Mandelezaal, € 36

Piano's Maene levert
 de Steinway & Sons
 concertvleugel.

Dit concert wordt live
 uitgezonden door de NTR
 via NPO Klassiek.

Antonín Dvořák

1841 — 1904

Strijkkwartet in F gr.t. nr. 12

'The American Quartet', 1893

Allegro ma non troppo

Lento

Molto vivace

Finale. Vivace ma non troppo

Joseph Puglia, viool

Frederieke Saeijs, viool

Razvan Popovici, altviool

Gavriel Lipkind, cello

Amy Beach

1867 — 1944

Romance for violin and piano op. 23, 1893

Andante espressivo

Frederieke Saeijs, viool

Nino Gvetadze, piano

George Gershwin

1898 — 1937

Rhapsody in blue, 1924, arr. Lisa Portus

Nino Gvetadze, piano

Janne Thomsen, fluit

Nicholas Daniel, hobo

Levan Tskhadadze, klarinet

Bram van Sambeek, fagot

Martin Owen, hoorn

Amerika

In de negentiende eeuw was nationalisme een hot topic. Het idee dat een natie en een volk samen moeten vallen voor burgers om echt soeverein te zijn, zorgde ervoor dat het Oostenrijks-Habsburgse Rijk en het Ottomaanse Rijk uit elkaar vielen in verschillende natiestaten en dat de Italianen zich verenigden in één Italië, de Duitse lappendeken één Duitsland werd en ga zo maar door. Om eenheid te creëren in die nieuwe natiestaten, gingen kunstenaars massaal op zoek naar nationale elementen die hun kunst onderscheidde van die van andere landen. Zo gaf Sibelius Finland een stem, voorzag Grieg de Denen van een eigen klank en ontwikkelde Dvořák de Tsjechische muziek.

Aan de andere kant van de Atlantische Oceaan speelde in de Verenigde Staten vlak na de Civil War precies hetzelfde. In een land dat de wonden van zijn bloederige burgeroorlog nog aan het likken was, werd naarstig gezocht naar verbinding. En wat verbreedert meer dan muziek? Daarom richtte Jeannette Meyers Thurber in 1885 het eerste Amerikaanse conservatorium op in New York, naar model van het conservatorium van Parijs. Ze kreeg daarbij financiële steun van welgestelde Amerikanen als Andrew Carnegie en droeg zelf ook een aardige duit bij. Thurber vroeg ook de staat om het conservatorium te steunen, maar haar petitie werd verworpen. In een poging het instituut een grandeur te geven die de staat niet zou kunnen weerstaan, nodigde ze Antonín Dvořák uit om naar Amerika te emigreren en directeur te worden van dit conservatorium. Zijn belangrijkste taak: een Amerikaanse nationale muziek creëren. Dvořák greep die uitdaging met beide handen aan en van 1892 tot 1895 was hij directeur van de National Conservatory of Music in New York. Zoals hij Tsjechië een stem had gegeven door de Boheemse en Moravische volksmuziek in een romantische vorm te gieten, zo wilde hij ook voor Amerika een eigen nationale muzikale

stijl geven. En ook in Amerika zou de basis daarvoor van de volksmuziek moeten komen. Daarom bestudeerde Dvořák de 'Spirituals' van de Afro-Amerikaanse bevolking en bezocht hij een lokale indianenstam, om hun muziek en hun instrumenten te leren kennen. Dvořák en Thurber besloten dat Afro-Amerikaanse studenten geen collegegeld hoefden te betalen voor hun conservatorium, omdat hun aanwezigheid op het conservatorium cruciaal was: Dvořák hoorde in de melodieën van de Afro-Amerikanen 'alles wat nodig is voor een grote en nobele muziekschool'.

In 1893 verbleef Dvořák drie maanden in Spillville, Iowa, een Tsjechische enclave. Daar vond hij een beetje van het thuisland dat hij zo miste. Dvořák genoot van het verblijf tussen zijn landgenoten, maar zijn heimwee werd er alleen maar groter van. Dat is te horen in zijn *Strijkkwartet nr. 12*, het 'Amerikaanse' kwartet, dat hij daar in Spillville in drie weken schreef: de Tsjechische klanken overstemmen de Amerikaanse regelmatig. In het *Allegro ma non troppo* zet Dvořák meteen het volkse karakter neer met een pentatonische melodie. Pentatoniek, het gebruik van een toonladder met vijf in plaats van zeven tonen, wordt zowel met Amerikaanse als met de Tsjechische volksmuziek geassocieerd. Het tweede thema is onmiskenbaar zigeunerachtig. Een direct citaat is het niet, maar in het trage, slepende ritme en de eenvoudige, wat klagende melodie van het tweede deel zijn de geest van de Spirituals te horen waar Dvořák zo van hield. Het vrolijke, springerige thema van het *Molto vivace* wordt afgewisseld met een twee keer zo langzame variant van dat thema in mineur. De finale in rondovorm heeft een opgewekt hoofdthema, wederom pentatonisch. Het tweede thema is lyrischer, maar ademt dezelfde opgewekte sfeer. De middensectie is een prachtig koraal. Dvořáks meest geliefde kamermuziekwerk eindigt vervolgens in volle vaart.

Van Europese kwaliteit

In hetzelfde jaar dat Dvořák zijn 'Amerikaanse' kwartet componeerde, schreef Amy Beach haar *Romance voor viool en piano op. 23*. Beach was de eerste 'Born and bred' vrouwelijke Amerikaanse componist van naam. Zij brak al jong door als pianiste: Amy Cheney (haar meisjesnaam) was een echt wonderkind en ze maakte haar professionele debuut op haar vijftiende. Maar zoals zoveel vrouwen werd ook haar muzikale carrière gedwarsboomd door de sociale conventies van haar tijd, en met name door haar man. Want na haar huwelijk met Dr. Henry Beach, een 24 jaar oudere arts, stond hij het haar niet toe meer dan twee concerten per jaar te geven. Dan maar componeren, dacht Amy Beach. Zij schreef muziek van hoge kwaliteit in haar eigen romantische en charmante taal. Tijdens een tournee naar Europa viel het de recensenten op dat haar muziek, in tegenstelling tot die van zoveel andere Amerikaanse componisten, van een 'hoge, Europese kwaliteit' was. Dat wordt wel duidelijk in haar prachtige aansprekende, verfijnde *Romance voor viool en piano*. Vooral de verweving van de piano en de vioolpartij, die het muzikale materiaal steeds ingenieus aan elkaar overgeven, is prachtig en getuigt van een grandioos vakmanschap.

Klassieke jazz

George Gershwin was een jongen van de straat: 'Als hij niet de muziek in was gegaan, was hij in de onderwereld terechtgekomen, zei een vriend ooit. Op zijn 18e begon hij liedjes te schrijven op teksten van zijn broer Ira en al snel componeerde hij voor Broadway. Maar liedjes en musical entertainment waren voor hem niet genoeg, de getalenteerde George wilde een 'echte componist' worden. Hij was groot fan van Maurice Ravel en zag zichzelf wel opgroeien tot diens Amerikaanse evenknie, maar dan met iets meer jazz. Gershwin wilde zelfs bij Ravel in de leer.

Maar toen Gershwin dat bij een ontmoeting aan Ravel voorstelde reageerde die naar verluid: 'waarom zou je een tweederangs Ravel willen worden als je een eersterangs Gershwin kan zijn?' Die opmerking nam hij ter harte. In zijn beste werk, waaronder het *Pianoconcert in F*, het symfonische *An American in Paris*, de opera *Porgy and Bess* en natuurlijk *Rhapsody in Blue* wist Gershwin de werelden van de jazz en de klassieke muziek prachtig bij elkaar te brengen. Zo bracht hij de jazz naar het concertpodium. En dat was juist weer een belangrijke inspiratiebron voor Ravel en andere componisten, zoals Stravinsky.

Toen Paul Newman, de leider van een beroemd dansorkest aan Gershwin vroeg om een stuk voor zijn groep te schrijven, zat Gershwin tot over zijn oren in het werk aan zijn musical *Sweet Little Devil*. Maar toen Newman maanden later een concert gaf in Gershwins woonplaats New York, besloot hij 'last minute' alsnog op Newmans verzoek in te gaan. Hij begon als een gek aan een rapsodie te werken, een vrije vorm zonder vastomlijnde structuur. Dat was precies wat hij nodig had, want hij wilde met het stuk geen rechttoe rechtaan jazz in een klassiek stramen gieten. 'Er is zoveel gepraat over de beperkingen van jazz' zei Gershwin, 'om nog maar te zwijgen over de misverstanden omtrent haar functie. Jazz moet volgens de meeste mensen stipt in de maat blijven en zich binden aan dansritmes. Ik besloot dit misverstand in één keer onderuit te halen.' En dat deed hij. De beroemde zwiepende klarinetopening, swingende en pakkende jazzriffs, gestopte trompetten en virtuoze pianopartij die vloeiend en organisch samengaan met klassieke elementen, maken het een ijkpunt in de Amerikaanse muziek.

Beeld:
George Gershwin

Do 03 aug 20.00 uur, inleiding 19.15 uur
Van der Mandelezaal, € 36

Programma

Jong Talent Route
 Vr 4 aug 13.00 uur
 Van der Mandelezaal, € 32,50

Piano's Maene levert
 de Steinway & Sons
 concertvleugel.

Jong Talent Route**Van der Mandelezaal**

Winnaar Liszt Utrecht 2022
Yukine Kuroki, piano

Paardenmarkt

Finalist Maastricht Music Award 2022
Øsimun Quartet, ensemble

Lutherse Kerk

Beste Yıldız, cello
Gabriel Rodero, cello

Schuilkerk Bagijnhof

Finalist Publiekspijs Delft Fringe Festival 2023
Loksias Strijkkwartet, ensemble

Tijdens de *Jong Talent Route* presenteert het Delft Chamber Music Festival winnaars en (halve) finalisten van de verschillende concoursen die in Nederland georganiseerd worden. Tijdens deze route - maar ook in andere concerten - bieden we een graag podium aan andere jonge musici. Dit geeft hen de kans om op te treden en zich aan het publiek voor te stellen.

U kunt van dit muzikale talent genieten op verschillende locaties in de historische binnenstad van Delft die op loopafstand van het festivalterrein liggen. Het eerste concert vindt plaats in de Van der Mandelezaal, daarna loopt de route langs de andere locaties: Lutherse Kerk, Schuilkerk Bagijnhof en de Paardenmarkt. U wordt hierbij begeleid door de medewerkers van het festival.

De concertprogramma's worden op de locaties uitgedeeld.

Beeld:
Alexander Jansen
Halve finalist Young Pianist Foundation 2022
tijdens de Jong Talent Route 2022

Programma
Jong Talent Route
Vr 4 aug 13.00 uur
Van der Mandelezaal, € 32,50

63

Programma

Wenen en Parijs - slotconcert
 Vr 04 aug 20.00 uur, inleiding 19.15 uur
 Van der Mandelezaal, € 45

Piano's Maene levert
 de Steinway & Sons
 concertvleugel.

Dit concert wordt opgenomen door
 de NTR en op een later moment
 uitgezonden via NPO Klassiek.

Franz Schubert

1797 — 1828

Trio voor viool, altviool en cello in Bes

gr.t. D471, 1816

Allegro moderato

Andante

Menuetto: Allegretto

Rondo: Allegretto

Frederieke Saeijs, viool

Georgy Kovalev, altviool

Gavriel Lipkind, cello

Arnold Schönberg

1874 — 1951

Verklärte nacht, 1899

Joseph Puglia, viool

Frederieke Saeijs, viool

Georgy Kovalev, altviool

Razvan Popovici, altviool

Gavriel Lipkind, cello

Ketevan Roinishvili, cello

Pauze

Claude Debussy

1862 — 1918

Uit: Préludes, Livre I, L. 117:

La Cathédrale engloutie nr. 10, 1910

Nino Gvetadze, piano

Francis Poulenc

1899 — 1963

Sextet voor piano en blaaskwintet op.100,

1932, rev. 1939

I. Allegro Vivace

II. Divertissement: Andantino

III. Finale: Prestissimo

Nino Gvetadze, piano

Janne Thomsen, fluit

Nicholas Daniel, hobo

Levan Tskhadadze, klarinet

Bram van Sambeek, fagot

Martin Owen, hoorn

Wenen en Parijs - slotconcert

Er zijn geen steden die de muziekgeschiedenis zo gevormd hebben als Wenen en Parijs. In het achttiende-eeuwse Wenen werd de klassieke muziek als het ware 'geijkt': de Eerste Weense School van Haydn, Mozart en de vroege Beethoven bepaalde de universele standaard waar muziek zo'n anderhalve eeuw aan zou voldoen. En aan het begin van de twintigste eeuw was het juist de Tweede Weense School van Schönberg, Berg en Webern die deze standaard naar de prullenbak verwees en de klassieke muziek de moderne tijd in loodste. Ook in Parijs werd aan het begin van de twintigste eeuw naar nieuwe klanken gezocht, maar minder vanuit een systemisch denken, zoals de Tweede Weense School deed, maar vanuit de vrijheid van de vele bohémiens en eigengereide kunstenaars die Parijs in die tijd rijk was.

Weense Schwung

Toen de nog piepjonge Franz Schubert in 1816 aan een strijktrio begon, had hij een aantal van zijn beroemdste liederen (*Gretchen am Spinnrade*, *Der Erlkönig*) al geschreven. Daarin toonde Schubert een geheel eigen stijl. Als we dan naar het *Strijktrio in Bes D471* luisteren, valt op dat we die Schubert eigenlijk niet te horen krijgen. In dit trio klinkt het pure Weense geluid van Haydn en Mozart. Lichtvoetig, opgewekt, een zeer strakke klassieke structuur. Heerlijke muziek, maar nauwelijks typisch voor Schubert. Hij voltooide het trio niet, na een aantal maten van het tweede deel legde hij het aan de kant. Dat deed hij vaker: denk aan de *Symfonie in b 'Unvollendete'* van zes jaar later. Het enige voltooide deel is een sonate-allegro dat begint met een opgewekte melodie op een oscillerende begeleiding. Het tweede wat lyrischer thema is nog steeds erg zonnig en onbezorgd van aard. Met dit materiaal volgt Schubert exact de regels van de klassieke sonate-bouwstijl. Zou het een oefening geweest? Of wilde hij de hoogtijdagen van de Weense koffiehuisen met hun zoetheiden en

verfijnde zwierige stijl tot leven brengen? Dat laatste is in elk geval gelukt.

Bij Freud op de sofa

Een kleine eeuw later zag Wenen er heel anders uit. Tijdens het fin de siècle lag zo'n beetje iedereen er bij Sigmund Freud op de sofa voor een psychoanalyse. Waar voorheen allerlei mentale problemen werden genegeerd, of toegeschreven aan een fysieke oorzaak, draaide Freud dat om: mentale en zelfs fysieke klachten konden verklaard worden door diep af te dalen in de ziel en de herinneringen van de patiënt. Dat was nodig, want Wenen was volgens velen ontaard in een chaos. Waar voorheen rede en objectiviteit de dienst uitmaakten, bleek de mens als psychologisch wezen met emoties en instincten, moeite te krijgen om zijn plaats in de maatschappij te handhaven. Kunstenaars, schrijvers, politici en wetenschappers doken daarom massaal in de menselijke psyche, om al haar angsten, verlangens en instincten te ontrafelen en in lijn te brengen met de samenleving. Voor muziek was daarbij een belangrijke rol weggelegd: die kon het onderbewuste direct aanspreken en uitdrukken. Voordat Arnold Schönberg de grootste muziekvernieuwer van de afgelopen eeuw werd, was hij een componist met een laatromantisch, post-wagneriaans signatuur, die de broeierige, ietwat manisch depressieve fin de siècle tijdgeest bijzonder goed weet te treffen. Het strijksextet *Verklärte Nacht* is daarvan het beste voorbeeld. Het stuk is gebaseerd op het gedicht *Verklärte Nacht* van Richard Dehmel, die vanwege de bundel *Weib und Welt* waarin dit gedicht gepubliceerd was, veroordeeld werd voor obsceniteit en blasfemie. Dat zegt heel wat over de burgerlijke moraal in Wenen, waartegen steeds meer schrijvers en kunstenaars in opstand kwamen. Schönberg volgt het gedicht op de voet en duikt diep in emoties van een nog pril verliefd stel.

Programma*Wenen en Parijs - slotconcert*

Vr 04 aug 20.00 uur, inleiding 19.15 uur

Van der Mandelezaal, € 45

In vijf stanza's horen we eerst hoe het stelletje door een winters bos wandelt (Sehr langsam in Schönbergs partituur), waarna de vrouw opbiecht zwanger te zijn van een andere man (Breiter). De verteller schetst nog even de sfeer (Schwer betont), om vervolgens de man aan het woord te laten. Een hemelse melodie in de eerste cello doet daarbij een zekere heiligheid vermoeden. Dat klopt ook wel een beetje, want de man vergeeft de vrouw direct en belooft haar zijn liefde en trouw (Sehr breit und langsam). In de laatste regels vallen de twee elkaar in de armen. Een toonbeeld van liefde, zelfopoffering en vergevingsgezindheid, zou je zeggen. Maar het Wenen van het fin de siècle was zo ver nog niet, daarvoor zouden nog heel wat sofasessies van Freud en zijn aanhangers moeten volgen.

Muzikale impressies

Claude Debussy was het enfant terrible van de Franse muziek. Een eigenzinnig en sterk vernieuwer, zonder wie de muziek van de twintigste eeuw tot aan vandaag heel anders had geklonken. Hij bevrijdde zich van het juk van de tonaliteit, maar deed dit (in tegenstelling tot sommige van zijn collega-vernieuwers) met behoud van een sterke esthetiek. Ondanks dat Debussy zich niet graag 'impressionist' liet noemen, is de link met de Parijse schilderstrooming sterk. Debussy verstaat net als de impressionistische schilders de kunst om met zijn muziek beelden op te roepen die 'door de oogharen heen' lijken te worden bekeken. Neem zijn *Préludes*. Debussy componeerde er 24, verdeeld over twee boeken van elk 12 stuks. Hij voorzag elke prelude van een beeldende titel en hij zag de twee bundels als een 'invitation au voyages'. Die titels plaatste hij overigens niet boven de muziek, maar ná elk deeltje, om aan te geven dat de muziek op zichzelf staat en geen 'letterlijke' verklanking van die titel.

De prelude *La Cathédrale engloutie*, de tiende prelude uit het eerste boek, is gebaseerd op een oude Bretonse mythe waarin de kathedraal van de door de zee verzwolgen mythische stad Ys oprijst uit de zee. Op heldere ochtenden, wanneer het water helder is, is de kathedraal te zien en zijn flarden te horen van zingende priesters, klokgelui en orgelspel.

Debussy liet zich voor de *Préludes* ook inspireren door de klanken van het gamelanorkest, wat het geheel een mystieke, oosterse sfeer geeft. Dat is in *La Cathédrale engloutie* goed te horen. Die gamelanmuziek had Debussy voor het eerst gehoord op de wereldtentoonstelling van 1889 in Parijs. Op de Esplanade des Invalides waren hele dorpen uit allerlei koloniën nagebouwd, waaronder een 'village Javanais', een kampong, als uitzondering niet uit de Franse koloniën maar uit Nederlands-Indië. Het geheel was een kopie van het Nederlandse koloniale paviljoen op de koloniale tentoonstelling van 1883 in Amsterdam. De optredens van de dansers en het gamelanorkest uit Java bleken samen met de Eiffeltoren de twee grote attracties.

Serieuze lichtvoetigheid

Half monnik, half gangster, zo werd Poulenc treffend omschreven. Hij stond bekend om zijn prachtige melodieën, die hij schreef in een tijd waarin de melodie verbannen leek uit de muziek. Melodie was te concreet en maakte plaats voor een dromerig impressionisme. Niet bij Poulenc. De monnik in hem schreef prachtige melodieën, maar de gangster in hem weet de luisteraar als het bijna te mooi wordt, met een ferme dissonant steeds bij de les te houden. Wegdromen en weer wakker schrikken. Het is het domein tussen waken en dromen waar Poulenc op zijn best is. Poulenc staat tegenwoordig bijna synoniem aan vocale werken als het *Stabat Mater*, *Figure humaine*, en de opera *Dialogues des Carmélites*, maar hij schreef stapels fantastische kamermuziek.

Het *Sextet voor piano en blaaskwintet* is daarvan een goed voorbeeld. Direct vanaf de krachtige tutti-openingspassage en de ritmisch stuwende passages die erop volgen, zit je als luisteraar op het puntje van je stoel. Poulenc strooit met dissonanten en ritmische accenten en hij houdt het tempo en de energie hoog. Maar vlak voordat we als luisteraar 'poeh poeh, nou nou' denken, brengt hij ons in kalme wateren, met de meest prachtige melodieën in de blazers. Het tweede deel is een parodie op de klassieke 'divertimenti' (lichte, ontspannende muziek zonder de diepgang van een sonate).

Maar oppervlakkig is deze muziek niet, het is prachtige muziek, vol rijke texturen en mooie melodieën. Het slotdeel opent energiek en circusachtig. Het zit boordevol humor en is gelardeerd met jazz- en ragtime elementen. Maar ook hier is het niet enkel lichtvoetigheid troef: in het prachtige Ravel-achtige coda bewijst Poulenc dat het heus een serieuze zaak is, dit prachtige, humoristische, opgewekte sextet.

Stan Paardekooper

Secretaris festivalbestuur

Stan Paardekooper leidde grote organisaties in de (orkestrale) podiumkunsten, zo was hij directeur a.i. van het NedPhO, directeur van Stichting Omroep Muziek en intendant van Opera Zuid. In januari 2024 neemt hij afscheid als Secretaris van het bestuur van het Delft Chamber Music Festival.

Je was sinds 2017 secretaris van het bestuur van het Delft Chamber Music Festival. Waar ben je het meeste trots op?

In eerste plaats op wat er is opgebouwd in Delft. De ambiance is geweldig, het publiek is bijzonder trouw en begeistert door de artistiek leiders. De burgemeester doet heel veel voor het festival, het is heel prettig om te voelen dat ze ons zo de veren op de hoed steekt. Het Hoogheemraadschap is betrokken, net als het lokale bedrijfsleven, de sponsors. Zij zien een fijnzinnig festival dat in die prachtige oude stad al 25 jaar bestaat. Binnen een veranderend cultuur- en festivalklimaat vind ik dat een prestatie.

Wat is het mooiste dat je op het festival hebt meegemaakt?

'Wat ik heel bijzonder vond was in de Oude Kerk: oude muziek met een Engels ensemble, The Gesualdo Six.' Lachend: 'ja, dat doet mijn ouwe katholieke hart wel goed.' Daarnaast is de présence van onze artistiek leiders in de zaal heel intiem en eigen. Er zijn verschillende werken die vaker terugkomen en dan zie je hoe de artistiek leider en de musici laten zien waar ze voor staan. Dat vind ik bijzonder en ik zit bij zo'n concert dan als een trots bestuurslid. Zeker als er ook veel jonge mensen in de zaal zitten. De weg ernaartoe, waarin je als bestuur elke euro moet omdraaien, vergeet je dan snel.

Blijven de financiën een uitdaging?

We bestaan als festival al een tijd. We hebben niet meer de noviteit van een nieuw festival. Er zijn trouwe sponsors en particuliere geldschietters, maar het vergt al met al veel werk. We moeten blijven uitleggen dat het festival van wezenlijke betekenis is voor de stad. En niet alleen voor D66-stemmers, maar voor de volle breedte van de bewoners van de stad. We worden financieel ondersteund door de gemeente Delft, maar niet meer door het Fonds Podiumkunsten. Ik zie nog wel mogelijkheden voor nieuwe financiering: bedrijven die zich in Delft vestigen bijvoorbeeld. Niet om te groeien als festival, dit formaat is nog goed te managen en Nino kan als artistiek leider haar ei kwijt. Maar met het oog op de duurzaamheid is het belangrijk om langs die financieringsmix geld te blijven ophalen.

Hoe ben je in de muziekwereld verzeild geraakt?

Ik maakte zelf veel muziek: ik heb gezongen en speelde piano. Ik vond het met mijn juridische achtergrond leuk om grote organisaties in de cultuur te leiden. Ik werd adjunct-directeur bij het NedPhO, daar voelde ik me als een vis in het water. En toen is het balletje gaan rollen, van het Noordhollands Philharmonisch Orkest naar Het Brabants Orkest via AskolSchönberg naar Holland Symfonia. Muziek is voor mij de meest ontroerende kunstvorm. Met schilderijen heb ik dat nooit gehad. Of ik nu thuis iets opzet, in de auto, of naar een concert ga: muziek is voor mij pure rijkdom.

Yoke Oortgijsen

Vrijwilliger

Hoe is het om vrijwilliger te zijn op het Delft Chamber Music Festival?

Tot 2017 kwam ik als bezoeker op het festival, sinds 2017- dit wordt mijn zevende festival - ben ik vrijwilliger. Elk jaar is het weer heel anders geweest: mijn eerste twee jaren als vrijwilliger was Liza artistiek leider. Het festival erna was Thomas Oliemans artistiek leider. Toen kwam het Corona-jaar. De volgende editie deden Liza en Nino het samen en vorig jaar heeft Nino het helemaal overgenomen. Er gebeuren elke keer wel dingen die net wat anders gaan. Vaak is dat ook juist leuk, dat onverwachte. Alleen met die mondkapjes, dat vond ik niet leuk. Als vrijwilligers waren we af en toe een soort politie-agenten. Maar verder vond ik die afwisseling tot nu toe erg leuk. De temperamenten van Nino en Liza zijn zo ontzettend anders. En Nino neemt nu weer hele andere musici mee. Dat maakt elk festival steeds weer uniek.

Je bent een van de vrijwilligers met de langste staat van dienst. Wat staat je het meest bij van de afgelopen jaren?

Allereerst de prachtige concerten en de geweldige musici die op het festival komen. Ik ben een enorme muzikliefhebber, ik kom niet alléén voor de sfeer. Ik vind het zo'n geste dat we als vrijwilliger naar alle concerten mogen! Een mooie herinnering is de voorstelling *Vuurspel* die Klaus Bertisch regisseerde in het voormalige Arsenaal. Daarin was het op een gegeven moment helemaal donker en kwam de acteur ten tonele met handschoentjes aan waar lichtjes op zaten. Die waren door een aantal vrijwilligers op die handschoentjes genaaid. Kort voor de voorstelling bleek dat sommige lichtjes op de verkeerde handschoentjes zaten. Toen ben ik tot 's avonds laat bezig geweest om ze aan te passen.

Daarbij ging een van de lichtjes kapot. Op zolder, tussen de kerstspullen, heb ik een heel klein lichtsnoertje gevonden, zo een die in de kersttijd om bloembollen zit. Die heb ik met allemaal steekjes vastgezet op een handschoen. Van een ander snoer was het schakelaartje kapot. Midden in de nacht heb ik met secondelijm dat schakelaartje gerepareerd. De volgende dag zat ik samen met een andere vrijwilliger in de zaal bij de voorstelling. Toen die scène in het donker kwam gingen alle lichtjes op de handschoentjes aan. Breed grijzend hebben we elkaar toen heel stilletjes een high five gegeven.

Hoe is de sfeer achter de schermen?

De sfeer tussen de vrijwilligers is ontzettend goed. Als we elkaar tijdens het *Opmaatconcert* weer zien, is het echt een soort familiegevoel. Het is een hele plezierige groep mensen. Dat is wel belangrijk, want het is best hard werken:

je loopt je benen uit je lijf. De band met de organisatie is ook hecht. Met Marinke, Robin en tot voor kort Jojanneke is het altijd erg fijn werken. De musici vormen weer een hele aparte groep. Het zijn bijna altijd fijne mensen, zonder sterallures. Met sommigen bouw je een band op. Ik heb bijvoorbeeld een zwak voor pianist Enrico Pace. Een paar jaar geleden repeteerde hij in de muziekschool. Die is dan eigenlijk dicht, ik zat daar dan in mijn eentje om voor de musici de deur open te doen en hen van koffie en thee te voorzien. Het jaar erna was hij er weer. Direct kwam hij naar me toe: 'I remember you, from last year!' En dan maak je regelmatig een praatje. Ik verheug me erop om deze editie weer nieuwe mensen te ontmoeten.

*There's music
in the sighing of a reed;*

*There's music
in the gushing of a rill;*

*There's music
in all things, if men had ears;*

*The earth is but the music
of the spheres.*

Lord George Gordon Byron

1788 — 1824

biografie

biografie

biografie

biografie

biografie

Barbara Kozelj

zang

De Sloveense mezzosopraan Barbara Kozelj staat internationaal bekend om haar uitstekende muzikale vaardigheden en expressieve kracht. Ze studeerde aan de Academy of Music in Ljubljana en aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, waar ze haar diploma behaalde als uitvoerend musicus voor zang. Barbara werd daar onder meer gecoacht door Sasja Hunnago, Meinard Kraak, Ann Murray, Graciela Araya en Anne Sophie von Otter. Daarnaast maakte zij deel uit van De Nederlandse Opera Academie en de Dutch Opera Studio.

Sinds haar debuut bij het Concertgebouworkest in het voorjaar van 2012 in de *Matthäus Passion* met Iván Fischer is haar carrière in een stroomversnelling terecht gekomen. Barbara is een veel gevraagde concertzangeres zowel in het opera- als het liedrepertoire. Zij heeft opgetreden als solist bij vele gerenommeerde orkesten en onder leiding van beroemde dirigenten zoals David Robertson, Bernard Haitink, Nikolaus Harnoncourt en Ton Koopman op de grote podia over de hele wereld. Haar machtige stem en technische vaardigheden hebben haar wereldwijd tot een geliefde zangeres gemaakt.

Bert Mooiman

harmonium

Pianist, organist, kerkmusicus en muziektheoreticus Bert Mooiman studeerde aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag. Hij behaalde cum laude de diploma's Uitvoerend Musicus piano en orgel en ontving de Fock-medaille voor zijn bijzondere artistieke prestaties. Hij won prijzen op internationale orgelconcoursen in o.a. Groningen en Ljubljana. De hoofdvakstudie Theorie der Muziek sloot hij af in 2003 met het artikel 'Olivier Messiaen en de Franse harmonie' dat werd gehonoreerd met de Martin J. Lürsenprijs.

Sinds 2000 is Bert als docent hoofdvak muziektheorie, piano en improvisatie en als onderzoeksbegeleider verbonden aan het Koninklijk Conservatorium. In 2021 promoveerde hij aan de Universiteit Leiden met het proefschrift 'An Improvisatory Approach to Nineteenth-Century Music'. Bert publiceert over muziektheoretische onderwerpen en geeft colleges aan de Universiteit Leiden. Als pianist treedt hij zowel solistisch als in kamermuziekverband op en als organist is hij regelmatig te gast bij het Rotterdams Philharmonisch Orkest. Bert is redacteur van het tijdschrift *Piano Bulletin* van de European Piano Teachers Association.

Bram van Sambeek

fagot

Bram van Sambeek won in 2009 als eerste fagottist ooit de prestigieuze Nederlandse Muziekprijs en hij werd bovendien toegelaten tot het kamermuziekprogramma van het Lincoln Center in New York. Hij speelt fagot sinds zijn tiende. Van 2002 tot 2011 was Bram eerste fagottist van het Rotterdams Philharmonisch Orkest.

Als solist wordt Bram in binnen- en buitenland veel gevraagd bij festivals; zo is hij al regelmatig te gast geweest bij het Delft Chamber Music Festival. Hij speelt als solist met orkesten als het Gothenborg Symphony Orchestra, Nordwestdeutsche Philharmonie, Orquesta Sinfonica de Galicia, Warsaw Philharmonic, het Nederlands Kamer Orkest, het Orkest van het Oosten en het Württembergisches Kammerorchester Heilbronn. Componisten als Vanessa Lann en Sebastian Fagerlund en Kalevi Aho schreven speciaal voor hem concerten. Bram geeft les aan de conservatoria van Rotterdam, Amsterdam en Den Haag. Hij speelt op een instrument dat hem zeer dierbaar is: zijn fagot werd bespeeld door de grote fagottisten der aarde, Klaus Thunemann en Sergio Azzolini.

Candida Thompson

viool

De Britse violiste Candida Thompson studeerde bij de vermaarde pedagoog David Takeno aan de Guildhall School of Music and Drama in Londen, waar zij haar solistendiploma met onderscheiding behaalde. Ze studeerde verder aan het Banff Centre for the Arts in Canada en won prijzen in diverse nationale en internationale muziekwedstrijden.

Als solist speelde Candida met orkesten in Europa, de Verenigde Staten en het Verre Oosten. Zo speelde ze onder meer met het kamerorkest van Moskou, de Wiener Symphoniker, het Symfonieorkest van Tokio, het English String Orchestra, Amsterdam Sinfonietta en de Radio Kamer Filharmonie. Haar vioolwerk wordt gekenmerkt door intense expressie en technisch meesterschap. Candida is een gepassioneerd kamermusicus. Met celliste Xenia Jancovic en pianist Paolo Giacometti vormt zij het Hamlet pianotrio. Al vanaf jonge leeftijd voerde Candida kamerorkesten aan in Scandinavië, Spanje, Nederland en Groot-Brittannië. Sinds 1995 is zij verbonden aan Amsterdam Sinfonietta: eerst als concertmeester en sinds 2003 tevens als artistiek leider. Candida bespeelt een Giovanni Battista Guadagnini-viool uit 1754.

Carel Kraayenhof Quartet

ensemble

Carel Kraayenhof

bandoneon

Juan Pablo Dobal

piano

Bert Vos

viool

Jaap Branderhorst

contrabas

Carel Kraayenhof begon op zijn achtste piano te spelen. In de jaren '80 ontdekte hij de bandoneon, een instrument waarmee hij internationale faam heeft verworven. Als autodidact leerde hij het complexe instrument bespelen en trad al snel op in drie zelf opgerichte tangobands: Tango Cuatro, Viento del Sur en Sexteto Canyengue. In 1987 werd hij door Astor Piazzolla gevraagd als bandoneonsolist voor diens Broadway-tangomusical *Tango Apasionado* in New York. In 1990 werd hij, samen met zijn Sexteto Canyengue, door Osvaldo Pugliese uitgenodigd om naar Argentinië te komen. In 1993 startte hij met collega Leo Vervelde de Vakgroep Argentijnse Tango aan de Afdeling Wereldmuziek van het Rotterdams Conservatorium Codarts.

In 2002 kreeg Carel wereldwijde bekendheid door zijn optreden tijdens het huwelijk van Willem-Alexander en Máxima, waarvoor hij de compositie *Adiós Nonino* van Astor Piazzolla speelde. In 2003 ontving hij de Edison People's Choice Award Classic en in 2005 een officiële onderscheiding van de Argentijnse regering voor zijn inspanningen als ambassadeur voor de tangomuziek. Met zijn Carel Kraayenhof Quartet toert hij komend seizoen langs de Nederlandse theaters om zijn 40-jarig jubileum te vieren.

Ed Spanjaard

piano

De Nederlandse dirigent en pianist Ed Spanjaard is een unieke persoonlijkheid in het klassieke muzieklandschap van Nederland. Ed, succesvol zowel op het concertpodium als in de orkestbak, heeft affiniteit met een breed scala aan muziekgenres, van klassiek tot hedendaags. Hij begon zijn carrière als repetitor bij het Royal Opera House Covent Garden en de Bayreuther Festspiele. Hier ontwikkelde hij zijn liefde voor opera. Hij dirigeerde vele producties waaronder ook verschillende kameropera's. Zijn succesvolle carrière van 37 jaar als dirigent van het Nieuw Ensemble resulteerde in talloze premières en tournees, waaronder uitnodigingen voor internationale festivals in Edinburgh, Berlijn, Venetië en Shanghai. In 2002 trad Ed op als dirigent en pianist bij het huwelijk van Willem-Alexander en Máxima.

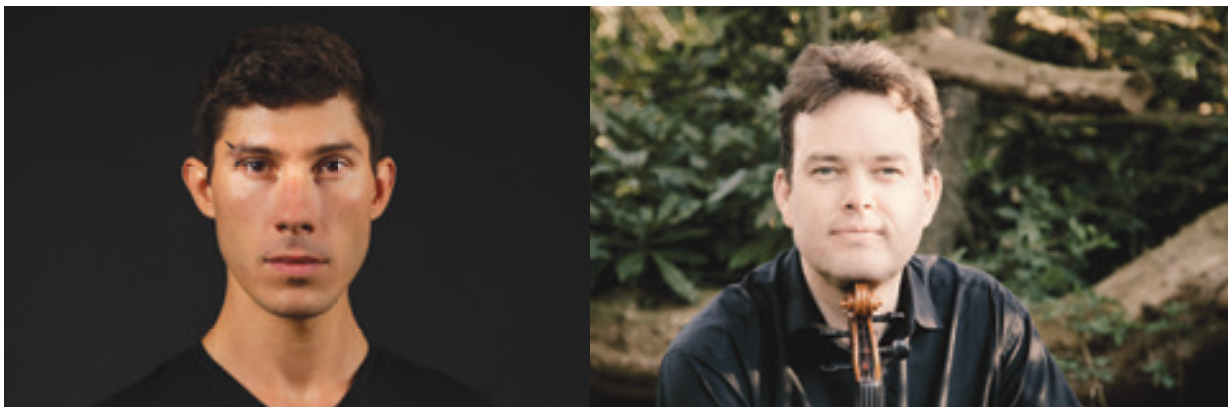
Als pianist heeft Ed zich gespecialiseerd in liedbegeleiding. Recente concerten waren er onder meer met bariton Maarten Koningsberger, mezzosopraan Cora Burggraaf en cellist Pieter Wispelwey. Ed werd in september 2012 benoemd tot leraar orkestdirectie aan de Amsterdamse Hogeschool voor de Kunsten.

Frederieke Saeijs

viool

De Haagse violiste Frederieke Saeijs kreeg les van grootmeesters als Mauricio Fuks en Herman Krebbers en studeerde summa cum laude af aan zowel het Koninklijk Conservatorium in Den Haag als de Indiana University Jacobs School of Music in Bloomington (USA). Zij trok internationaal de aandacht door het winnen van de prestigieuze Premier Grand Prix op het Long-Thibaud vioolconcours te Parijs (2005). Frederieke trad op als soliste met gerenommeerde orkesten en inspirerende dirigenten als Antony Hermus en Neeme Järvi.

Frederieke treedt regelmatig op met pianiste Nino Gvetadze en celliste Maja Bogdanovic als het Gvetadze - Saeijs - Bogdanovic Trio. Tevens is ze als Associate Artist verbonden aan het Spaanse Quantum Ensemble. Een andere passie van Frederieke is talentbegeleiding: ze geeft regelmatig masterclasses, en was als viooldocent verbonden aan het Conservatorium te Den Haag alsmede de Universidad Alfonso X El Sabio en het Centro Superior de Música Katarina Gurska in Madrid.

Galdric Subirana

percussie

Galdric Subirana studeerde percussie bij Philippe Spiesser en Jean Geoffroy, en specialiseerde zich in hedendaagse muziek waarvoor hij verschillende soloconcours-prijzen won. Nadat hij afstudeerde aan het Conservatoire National Supérieur de Musique et Danse de Lyon, besloot hij zich toe te leggen op kamermuziek en samenspel. Hij speelt met orkesten en ensembles als freelancer in diverse nieuwe muziekproducties en heeft stukken gemaakt van Philippe Manoury, Pierre Jodlowski, Toshio Hosokawa, Malika Kishino en nog veel meer.

Galdric gaf diverse componisten een opdracht om nieuwe stukken voor slagwerk en dans te schrijven. Daarnaast is hij een autodidactische producer en componist van elektronische muziek geworden. Hij richtte het 'Collectif NoMad' op, waarmee hij onderzoek doet naar microgeluiden en welzijn door middel van muziek. Als componist en uitvoerder nodigt hij daarmee zijn publiek uit om zich te verdiepen in onbekende klankgebieden terwijl zij in een staat van diepe ontspanning raken.

Gareth Lubbe

viool, altviool, zang

Altviolist, violist en boventoonzanger Gareth Lubbe werd geboren in Zuid-Afrika en begon op jonge leeftijd viool te spelen. Later koos hij voor de altviool, het instrument waarmee hij internationaal bekendheid verworven heeft. Hij treedt op als solist en kamermusicus in heel Europa, Amerika, Afrika en Azië. Van 2007 tot 2014 was hij eerste altviolist van het Gewandhaus Orkest in Leipzig onder leiding van Riccardo Chailly. Hij musicceert op 's werelds meest vooraanstaande podia en treedt op als vaste artiest en masterclassdocent op toonaangevende festivals in onder meer Finland, Engeland, Zuid-Korea, Japan en Brazilië.

Gareth staat bekend om zijn onconventionele benadering van klassieke muziek en zijn liefde voor improvisatie en eigentijdse muziek. Hij maakt deel uit van de internationale faculteit van het jaarlijkse 'Kamermuziekfestival in Stellenbosch' dat tot vierhonderd jonge studenten uit de hele wereld samenbrengt. In 2013 aanvaardde hij de functie van hoogleraar aan de Folkwang University of the Arts in Essen, waar hij nu een studio met internationale altvioolstudenten leidt.

Gavriel Lipkind
cello

Georgy Kovalev
altviool

Gavriel Lipkind

cello

Gavriel Lipkind is een getalenteerde cellist uit Israël. Hij begon op jonge leeftijd met het bespelen van de cello en studeerde vervolgens aan de Rubin Academy of Music in Tel Aviv en later ook in Frankfurt en Boston. Na zijn studie sloot hij zich aan als solocellist bij het Symfonieorkest van het Beierse Radio bij Mariss Jansons en het Israël Philharmonisch Orkest onder leiding van Zubin Mehta.

Gavriel won verschillende prijzen op internationale concoursen zoals de Rostropovitch International Cello Competition in Parijs. Hij werkte met Yuri Bashmet, Gidon Kremer en Yehudi Menuhin. Naast zijn solocarrière heeft hij ook opgetreden als onderdeel van het Lipkind Quartet dat hij zelf oprichtte.

Gavriel geeft masterclasses over de hele wereld; in Nederland, Duitsland, de Verenigde Staten en Israël. Hij bespeelt een Italiaanse cello met het opschrift "Aloysius Michael Garani (Bologna, 1702)". Deze "Zihrhonheimer cello" is naar schatting gebouwd tussen 1670 en 1680.

Georgy Kovalev

altviool

De Russisch-Duitse altviolist Georgy Kovalev is een van de toonaangevende altviolisten van zijn generatie. Hij studeerde af bij Yuri Bashmet en Matthias Buchholz en bij Nobuko Imai aan de Kronberg Academie. Georgy trad op met gerenommeerde orkesten zoals het Kremerata Baltica Chamber Orchestra, het New Russia State Symphony Orchestra, het Munich Chamber Orchestra en het New Japan Philharmonic Orchestra. Hij is prijswinnaar en finalist van internationale competities zoals de Yuri Bashmet International Competition, Tokyo International Viola Competition, Brahms International Competition. In 2011 ontving hij de Neva Foundation Prize toegekend door het Verbier Festival.

Tot zijn kamermuziekpartners behoren Gidon Kremer, Steven Isserlis, Yuri Bashmet, Frans Helmerston, Emanuel Axe en Lawrence Lesser. Met hen speelt hij op internationale muziekfestivals zoals Schubertiade, Ravinia Festival, Heidelberger Frühling, Rheingau Festival, Kronberg Academy Festival én was al eerder te gast bij het Delft Chamber Music Festival. Georgy speelt een altviool van Simon Bernand Fendt (Londen 1820) die hij in bruikleen heeft gekregen van de Deutsche Stiftung Musikleben.

Giulia Wechsler

Jonge Meesters - altviool

Giulia Wechsler, geboren in Zürich, begon haar muzikale reis op 5-jarige leeftijd aan het Conservatorio della Svizzera Italiana. Na haar middelbare school vervolgde ze haar opleiding aan de International Menuhin Music Academy Gstaad bij Ivan Vukčević. Aansluitend vervolgde ze haar bachelorstudie aan het Conservatorium van Amsterdam bij Marjolein Dispa en Nobuko Imai. Giulia studeert momenteel voor Uitvoerend Musicus aan de Barenboim-Said Akademie in Berlijn bij Julia Deyneka.

Ondanks haar jonge leeftijd heeft Giulia al opgetreden in enkele grote concertzalen. En naast haar studie heeft ze al een ruime orkestervaring opgedaan door bij verschillende orkesten te spelen. Verdere muzikale inspiratie kreeg ze dankzij haar deelnames aan tal van festivals en academies en dankzij speciale uitnodigingen voor samenwerkingen met kamermuziekpartners.

Giulia bespeelt een altviool van Stephan Peter Greiner gemaakt in 2019 en een Richard Wilson-stok geleend door Peter Hauber. Ze is beursohouder van de Schüller en Raltoz Stiftung.

Harriet Krijgh

cello

Celliste Harriet Krijgh kreeg haar eerste cellolessen op vijfjarige leeftijd van Johannes Eisenmeier. In 2000 werd zij toegelaten tot de Jong Talent-klas van Lenian Benjamins aan het Utrechts Conservatorium. In Wenen vervolgde zij haar studie aan het Konservatorium Wien Privatuniversität. Naast haar studie kreeg Krijgh privélessen en masterclasses van Dmitri Ferschtman, Clemens Hagen en Frans Helmerson. Harriet won diverse prijzen o.a. tijdens het Prinses Christina Concours, het Prima la Musica Concours in Oostenrijk, het Antonio Janigro Cello Concours in Kroatië en de Fidelio Competition in Wenen. In 2012 won ze het Nationaal Celloconcours tijdens de Amsterdamse Cello Biënnale.

Harriet is een graag geziene gast op diverse kamermuziekfestivals en treedt op in solorecitals en concerten in binnen- en buitenland. Harriet maakte van september 2019 tot mei 2021 deel uit van het Artemis Quartet. Ze speelt op een Domenico Montagnana-cello (Venetië, 1723) waarvan de krul is gemaakt door Stradivarius. Het zeldzame instrument is haar in bruikleen gegeven door de Prokopp Foundation.

Heiko Dijker

tabla

Tijdens een lange reis naar en in India ontdekte Heiko Dijker de rijkdom aan klankkleur, ritmische complexiteit en expressieve mogelijkheden van de tabla. Vol toewijding studeerde hij dit instrument een aantal jaar volgens de Indiase traditie. Hij zette zijn studie voort aan het Rotterdams Conservatorium onder leiding van tabla-grootmeester Faiyaz Khan en Ted de Jong.

Vandaag de dag is Heiko een veel gevraagd tabla-virtuoos, die zich niet beperkt tot de Indiase klassieke muziek, maar die graag samenwerking zoekt met andere muziekstijlen en disciplines. Zo trad hij op met Lavinia Meijer, het Scapino Ballet, het Matangi Kwartet, Krishna Das, Ustad Sabir Sultan Khan, de Japanse marimba-virtuoos Shinske Ishihara en popzangeres Melissa Etheridge. Hij werkt regelmatig als begeleider van de bamboefluitpeler Hariprasad Chaurasia en sitarspeler Buddhadhitya Mukherjee. Zijn spel kenmerkt zich door enthousiasme, diepgang van kennis en intense klankkleuren. Heiko doceert aan de SKVR-muziekschool in Rotterdam. Wereldwijd geeft hij workshops aan zowel conservatoriumstudenten als aan beginners.

Iris van Nuland

Jonge Meesters - viool

Iris van Nuland kreeg eind 2008 haar eerste vioollessen op de muziekschool Muzelinck in Oss. Na het behalen van haar vwo-diploma startte ze met de opleiding klassiek viool aan het Conservatorium van Amsterdam bij hoofdvakdocent Peter Brunt. Ze was daar concertmeester van het orkest met eerstejaars strijkers. Sinds september 2022 krijgt ze maandelijks les van Maria Milstein.

In 2020 won Iris de Nationale Finale van het Prinses Christina Concours en in 2013 - samen met celliste Emma van Schadewijk als Duo Decivo - de Talentenjacht van het Concertgebouw Amsterdam. Ze trad op met het jeugdorkest van het Filharmonisch Orkest 's-Hertogenbosch en als concertmeester in het jeugdorkest van het Regionaal Symfonie Orkest Oss. Iris maakt onderdeel uit van o.a. Trio Iryano, het Otilka Kwartet en het Amsterdam Doktet.

Iris bespeelt een Nicolò Amati viool uit de 17e eeuw, in bruikleen gegeven door Ronald Hoogeveen, en haar strijkstok is een Duitse gouden strijkstok van Georg Walter Renz (Heinrich Knopf kopie uit 1930).

Janne Thomsen

fluit

De Deense fluitiste Janne Thomsen begon haar muziekstudie in Denemarken op vierjarige leeftijd en werd later de Deense "Jonge muzikant van het jaar". Na haar studie aan de Royal Academy of Music in Londen en het Conservatorium van Parijs won ze prijzen op internationale fluitconcoursen in Praag, Parijs, Bayreuth, Rome, Wenen en Boston. Janne kreeg steun van de Augustinusstichting en de Stichting van Hare Majesteit Koningin Margrethe II en Prins Henrik van Denemarken. Voor haar bijdrage aan muziek is ze bekroond met een ARAM - associate van de Royal Academy of Music in Londen.

Janne is een gepassioneerd kamermusicus en een veel gevraagd soliste. Onder leiding van Gidon Kremer, Yuri Bashmet, Christopher Hogwood, Thomas Dausgaard en Maxim Vengerov trad Janna op met orkesten en ensembles zoals het Danish Radio Symphony Orchestra, English Chamber Orchestra, Salzburg Camerata, Vienna Chamber Orchestra, Lithuanian State Symphony Orchestra. Janne Thomsen is directeur en artistiek leider van het festival Holstebro Internationale Musikfestival-Klassiske Dage, dat ze in 2005 in Denemarken oprichtte.

Joseph Puglia

viool

Violist Joseph Puglia, geboren in New York, studeerde aan de School for Strings en Juilliard's Pre-College bij Louise Behrend. Hij behaalde zijn bachelor bij Robert Mann en Nicholas Mann en zijn master aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag bij Vera Beths. Belangrijke muzikale mentoren waren Anner Bylsma, Joel Krosnick, Barbara Hannigan en Laurie Smukler.

Joseph treedt op als gastconcertmeester bij veel grote Nederlandse orkesten, het Chamber Orchestra of Europe en Ensemble Resonanz. Als concertmeester van het Asko|Schoenberg ensemble is hij curator van "...and Beyond", een concertreeks zonder dirigent waarin klassieke en hedendaagse muziek met elkaar verbonden wordt. Momenteel is Joseph werkzaam met het project "Voices of the Violin", waarin wordt onderzocht hoe de eigen persoonlijkheid van een viool onze muzikale ervaringen beïnvloedt. Dit project brengt componisten rechtstreeks in contact met toeschouwers en culmineert in een reeks nieuwe werken.

Joseph doceert aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag, waar hij sinds 2010 woont.

Katharine Dain
zang

Ketevan Roinishvili
cello

Katharine Dain

zang

De Amerikaans-Nederlandse sopraan Katharine Dain is afgestudeerd aan Harvard University, Guildhall School of Music and Drama en Mannes College of Music. Ze voert zowel opera en kamermuziek als orkestrepertoire en oratoria uit op internationale podia. Als curator werkt ze graag mee aan veel verschillende creatieve projecten.

Hoogtepunten van de afgelopen seizoenen zijn onder meer een debuut met het Koninklijk Concertgebouworkest onder leiding van Antony Hermus in de première van een opdrachtwerk van Bram Kortekaas, Mozarts *Don Giovanni* (Donna Anna) met het Orkest van de achttiende eeuw en het Armel Opera Festival, orkestrale liederencycli met ensembles als het BBC Scottish Symphony Orchestra en Tapiola Sinfonietta, en liederen van Berg en Zemlinsky gearrangeerd en gedirigeerd door Reinbert de Leeuw. Katharine heeft verschillende ensembles mede opgericht, waaronder het Damask Vocal Quartet. Ze trad op met de strijkkwartetten Quiroga, Ragazze, Navarra, Van Brugh, Carducci, Callino en Momenta en is een frequente gast op internationale kamermuziekfestivals en in kamermuziekseries.

Ketevan Roinishvili

cello

De Georgische celliste Ketevan Roinishvili studeerde tot 2005 aan het Muziekgynasium bij professor Mikheil Khoshtaria en daarna bij Tamara Gabarashvili aan het Conservatorium van Tbilisi. Met hulp van dirigent Lev Makiz en de Stichting Vrienden van het Conservatorium van Tbilisi ging ze studeren in Amsterdam. Ze sloot haar Bachelor cum laude af bij Dmitri Ferschtman. Ketevan studeerde ook aan de Universität für Musik und darstellende Kunst Wien bij professor Reinhard Latzko. Daarna voltooide ze haar studie aan het Conservatorium van Amsterdam bij Floris Mijnders met de hoogste graad: cum laude.

Ketevan is een vooraanstaand solist en kamermusicus. Ze trad op als soliste met dirigenten als Adrian Prabava, Cem Mansur en Willem de Bordes. Ook is ze regelmatig te gast in verschillende orkesten waaronder het Amsterdam Sinfonietta en het Radio Filharmonisch Orkest. Ketevan trad op tijdens het beroemde Prinsengrachtconcert in Amsterdam. Ze is lid van het cellokwartet 'Ferschtman' met Dmitri Ferschtman, Larissa Groeneveld en Willem Stam.

Kirila Kraal

zang

Kirila Kraal studeerde in 2011 af aan het Conservatorium van Amsterdam. Daarna ontving zij een royale beurs van het Staatshuysfonds Amsterdam om verder te studeren bij Margreet Honig. Ze vervolgde haar werk en studie van 2012 tot 2014 in Weimar, Duitsland. En volgde twee jaar lessen bij sopraan Anna Samuil in Berlijn. Samen met pianist Daan Boertien werd zij in het seizoen '15/'16 aangenomen voor de Udo Reinemann International Lied Masterclasses te Brussel o.l.v. Christianne Stotijn, waar zij een jaar lang masterclasses kregen van onder meer Anne Sofie von Otter en Julius Drake.

Sinds haar afstuderen is Kirila als solist actief in zowel het operarepertoire als lied. Ook treedt zij veel op als solist in het kamermuziekformatie met Trio 258, Camerata RCO, Club Classique, Vrienden van de Kamermuziek en met het Aristos Quartet. Sinds 2021 vormt Kirila het lied-duo Kraal en Van Poucke met pianist Nicolas van Poucke, en sinds 2022 ook met pianiste Lestari Scholtes. Kirila zingt sinds 2022 regelmatig bij educatie-workshops van de Nationale Opera & Ballet Amsterdam.

Levan Tskhadadze

klarinet

De Georgische klarinettist Levan Tskhadadze, oprichter en artistiek directeur van het Tbilisi Wind Festival, wordt beschouwd als een van de toonaangevende musici van zijn generatie. Levan is een gepassioneerde kamermusicus en trad op met artiesten en ensembles als Radovan Vladkovic, Sergio Azzolini, Maurice Bourgue, Georgian State Quartet, Doric Quartet, Quatour Arod, Ruysdael Quartet, Salzburg Chamber Soloists en vele anderen.

Als solist en dirigent werkt Levan samen met Georgische orkesten. Hij is oprichter van vele onderwijsprojecten in zijn thuisland. Levan wordt regelmatig uitgenodigd als gastdocent aan het conservatorium van Tbilisi en gaf masterclasses aan de Muziekacademie van Krakau, het Staatsconservatorium van Yerevan en aan Festspiele Immling.

In 2013 vormde Levan Tskhadadze een duo met een Dutch Music Award-winnaar, gitarist, Izhar Elias, met wie hij onlangs een cd-album "Carrousel" uitbracht. In 2017 nam hij nog een cd "Ganymed" op als dirigent van zijn eigen transcripties van Schubert-liedjes met de zangeres Corinna Ruba en Georgian Sinfonietta.

Maja Horvat

Jonge Meesters - viool

Maja Horvat kreeg op zevenjarige leeftijd vioolles aan de Jesenice muziekschool in Slovenië, waar ze later studeerde bij Blanka Piotrovska. In 2015 studeerde ze af aan het Conservatorium voor Muziek en Ballet Ljubljana. Maja studeerde aan het Royal College of Music in Londen bij Daniel Rowland en Leonid Kerbel en volgde masterclasses bij verschillende internationaal geprezen artiesten zoals Maxim Vengerov, Nicola Benedetti en Ivry Gitlis.

In 2019 ontving Maja de Emily Anderson Prize van de Royal Philharmonic Society. Ze trad op als soliste met orkesten zoals het Sloveens Philharmonisch Orkest en Kamerorkest, het Nationaal Pools Radio Symfonie Orkest en het Mendelssohn Kamerorkest. Ze trad op op festivals als het Stift International Music Festival, ChamberJam Düsseldorf en Festival Ljubljana.

Maja gaf haar debuutoptreden in Wigmore Hall in 2021 als eerste violiste van het Brompton Quartet, waarvan ze een van de oprichters is en met wie ze regelmatig wereldpremières geeft. In juni 2022 rondde ze haar Artist Diploma studies af.

Martin Owen

hoorn

De Britse hoornist Martin Owen begon op jonge leeftijd met het bespelen van de hoorn. Martin studeerde aan de Royal Academy of Music in Londen. Met zijn indrukwekkende techniek en prachtige klank heeft Martin internationaal succes behaald.

Martin treedt regelmatig op met gerenommeerde orkesten, waaronder het London Symphony Orchestra, het City of Birmingham Symphony Orchestra, het Berliner Philharmoniker en het Chamber Orchestra of Europe. Op zijn repertoire staan onder andere de concerten van Mozart, Richard Strauss, Schumann, Messiaen, Britten, Elliott Carter, Oliver Knussen en Thea Musgrave. Als solist en kamermusicus heeft Martin een rijke uitvoeringspraktijk bij gerenommeerde muziekfestivals over de hele wereld.

Naast zijn carrière als kamermusicus en orkestmusicus is Martin ook actief als docent; hij geeft les aan onder andere de Royal Academy of Music in Londen. Hij heeft een diepgaande passie voor onderwijs en heeft verschillende masterclasses gegeven aan prestigieuze conservatoria over de hele wereld.

Natalia Gabunia

viool

Violiste Natalia Gabunia werd geboren in Tbilisi (Georgië) in een familie met een brede muzikale traditie. Haar vader Nodar Gabunia was een beroemd pianist en componist, opgeleid door Khachaturian, Shostakovitsh en Goldenweiser. Natalia heeft een rijke ervaring als soliste en kamermusicus. Reeds op 12-jarige leeftijd speelde zij Mendelssohns Violconcert met het Nationale Orkest van Georgië. Zij deelde als solist het podium met Vadim Repin, Nelson Goerner, Maurice Bourgue, Nino Gvetadze en echtgenoot Wouter Vossen. Na haar masterdiploma bij Philippe Hirschhorn, maakte zij deel uit van het Radio Filharmonisch Orkest tot 2013.

In 2013 besloot zij om het orkest te verlaten teneinde solo- en kamermuziekoptredens te combineren met haar lang gekoesterde wens om meer te gaan lesgeven. Zij was verbonden aan het Conservatoire Royal de Liège, het Fontys Conservatorium en Young Talent Academy te Tbilisi. Inmiddels heeft Natalia een bloeiende privépraktijk als viooldocente opgebouwd in Amsterdam. Zij bespeelt een zeldzame Zosimo Bergonzi (Cremona 1760) voor het leven in bruikleen gegeven door de Stichting Elise Mathilde.

Nicholas Daniel

hobo

De Britse hoboïst Nicholas Daniel studeerde korte tijd aan de Royal Academy of Music in Londen bij Janet Craxton en Celia Nicklin en aansluitend privé bij klarinettist Anthony Pay en Hans Keller. Na zijn debuut als dirigent bij de BBC Proms in 2004, werkte Nicholas met vele gerenommeerde ensembles variërend van barok tot hedendaags en van kleine groepen tot complete opera's.

Nicholas is een graag geziene gast op muziekfestivals over de hele wereld. Hij soleerde bij veel van 's werelds toonaangevende orkesten en dirigenten. Hij heeft verschillende muziekfestivals en concertseries geleid in Duitsland en Engeland en is jarenlang directeur geweest van het Leicester International Music Festival. Nicholas is professor aan de Trossingen Musikhochschule in Duitsland. In 2012 werd hij geëerd door Hare Majesteit Koningin Elizabeth II met de prestigieuze Queen's Medal for Music vanwege "zijn uitstekende bijdrage aan het muzikale leven van de natie".

Nino Gvetadze

piano

Nino Gvetadze is een Georgische pianiste die internationaal bekend staat om haar expressieve en virtuoze uitvoeringen. Ze begon al op jonge leeftijd met het bespelen van de piano en studeerde aan het Conservatorium van Tbilisi voordat ze naar Nederland verhuisde en haar studie voortzette aan het Conservatorium van Amsterdam. Nino woont en werkt in Nederland en treedt regelmatig op als solist op prestigieuze internationale podia.

Nino heeft talloze prijzen en onderscheidingen ontvangen tijdens haar carrière, zoals de eerste prijs en publieksprijs bij de International Franz Liszt Piano Competition. Nino heeft opgetreden met gerenommeerde orkesten zoals het Koninklijk Concertgebouworkest, het Rotterdams Philharmonisch Orkest, het London Philharmonic Orchestra en het Nederlands Philharmonisch Orkest. Enkele bekende dirigenten waarmee ze heeft gewerkt zijn Marin Alsop en Thomas Zehetmair.

Naast haar werk als pianist is Nino ook actief als docent aan het Rotterdams Conservatorium Codarts en geeft ze masterclasses aan getalenteerde jonge musici. Nino is tevens oprichter en artistiek leider van het Naarden International Piano Festival.

Orkest van de Achttiende Eeuw

orkest

Het Orkest van de Achttiende Eeuw is een van de meest vooraanstaande orkesten op het gebied van oude muziek ter wereld. De musici spelen internationaal in toonaangevende (kamer) muziekensembles en komen regelmatig bij elkaar voor uitvoeringen van iconisch en minder bekend repertoire. Begin jaren '80 verwierf het orkest wereldfaam door groots symfonisch werk uit te voeren op originele instrumenten en op een historisch geïnformeerde manier. Een revolutie die eigenlijk nooit is opgehouden.

Maar de uniciteit van het orkest zit niet alleen in het geluid of de manier van spelen. Vanaf de oprichting door Frans Brüggen meer dan veertig jaar geleden nemen de musici een partituur nooit voor lief. De benadering van de muziek en de presentatie is kritisch, nieuwsgierig, onderzoekend en vooruitstrevend. Kernwaarden uit *De Verlichting* die alle orkestleden hoog in het vaandel hebben staan. Daarom is elke uitvoering weer een nieuwe uitdaging en blijft het iconisch repertoire springlevend.

Quirijn van Regteren Altena
contrabas

Razvan Popovici
altviool

Quirijn van Regteren Altena

contrabas

Contrabassist Quirijn van Regteren Altena studeerde aan het Conservatorium van Amsterdam bij Anthony Woodrow en bij Gary Karr aan de Hartt School of Music in Hartford, Connecticut. Als lid van het Schönberg Ensemble heeft hij nauw samengewerkt met componisten als John Adams, Louis Andriessen en Sofia Gubaidulina, Mauricio Kagel en Steve Reich. In 2009 trad Quirijn op in de Carte-Blanche Serie in het Muziekgebouw in Amsterdam. Tijdens dit speciale filmconcert bracht hij de muziek voor de Chekhov-film *Romance met contrabas* ten uitvoer én verscheen hij in de hoofdrol van de film.

Quirijn was 15 jaar lang eerste contrabassist van het Residentie Orkest Den Haag. Samen met pianist Peter Beijersbergen van Henegouwen geniet Quirijn van een divers muzikaal leven en concerteert hij veel in Europa, Azië en de Verenigde Staten. Hij is hoofdvakdocent contrabas aan het Koninklijk Conservatorium Den Haag en gastdocent aan het Utrechts Conservatorium. Hij speelt een 1720 G.B. Grancino contrabas, een Gasparo da Salò uit 1581 en een Torajirō Sakamoto gebouwd in 1981.

Razvan Popovici

altviool

Razvan Popovici werd geboren in Boekarest in een muzikale familie en begon altviool te studeren bij zijn vader, Mugur Popovici. Hij studeerde in Salzburg, Parijs en Freiburg, bij onder anderen Jean Sulem, Peter Langgartner en Christoph Wyneken. Als kamermusicus concerteerde hij met Shlomo Mintz, Konstantin Lifschitz, Louis Lortie, Radovan Vlatkovic, Daishin Kashimoto, Giovanni Sollima en Gilles Apap. Hij was te gast bij diverse kamermuziekfestivals zoals de Wiener Festwochen, Jerusalem Chamber Music Festival, Enescu Festival, Kuhmo Chamber Music Festival, Stavanger Festival of Spoleto Festival, maar ook in gerenommeerde concertzalen zoals Wigmore Hall in Londen, YMCA in Jeruzalem, Bozar in Brussel en het Concertgebouw Amsterdam. Razvan trad op bij de Berliner Philharmoniker en was gastsolist in vele Europese orkesten, zoals de Essen Philharmonics, de kamerorkesten van München, Köln en Kobe en het Gstaad Festival Orchestra. Hij is lid van het Ensemble Raro waarmee hij regelmatig de wereld rondtoert. Razvan is uitvoerend directeur van het Chiemgauer Musikfrühling Festival in Duitsland en het SoNoRo Festival in Boekarest, Roemenië.

Sandro Nebieridze

Jonge Meesters - piano

Sandro Nebieridze werd geboren in Tbilisi, Georgië. Hij begon zijn pianostudie op 5-jarige leeftijd bij professor Lali Sanikidze en compositie op 9-jarige leeftijd bij professor Maka Virsaladze. Van september 2018-2021 was hij student aan het Staatsconservatorium van Tbilisi, waar hij naast compositie ook piano studeerde. Sinds oktober 2021 studeert hij piano aan de Muziek- en Theaterschool in München bij prof. Antti Siirala. Sandro is de winnaar van verschillende internationale piano- en compositieconcoursen. Sandro was te gast bij verschillende internationale festivals in Europa zoals Mozart-Augsburg, Festspiele der Mecklenburg-Vorpommern en Festival d'Auvers sur-Oise. Ook gaf hij de afgelopen jaren talrijke solorecitals en trad hij op met orkesten als het Norwegian Radio Symphony Orchestra en het Branderburger Symphony Orchestra.

In september 2019 verscheen Sandro's eerste album met solowerken voor piano van Rachmaninoff en Prokofjev. Het album werd bekroond met een zeer prestigieuze Georgische prijs voor muziekkunsten - de *Tsinandali-prijs*. Sinds 2021 ontvangt Sandro een beurs van de Lisa Batiashvili Foundation.

Severin von Eckardstein

piano

Severin von Eckardstein is een Duitse pianist die internationale bekendheid geniet. Severin studeerde aan de Hochschule für Musik und Theater Hannover en vervolgde zijn opleiding aan de Hochschule für Musik und Tanz Keulen. Naast zijn studie werkte hij samen met voor- aanstaande musici zoals Heinrich Schiff en Andras Schiff.

Severin won verschillende prijzen op gerenommeerde concoursen, waaronder de Eerste Prijs op het Concours Clara Haskil in Zwitserland in 2003. Hij treedt regelmatig op als solist met gerenommeerde orkesten en werkte samen met dirigenten als Hannu Lintu, Michael Gielen en Richard Hickox.

Naast zijn uitvoerende werkzaamheden geeft Severin ook les. Hij doceert aan de Hochschule für Musik und Theater München en de Universität der Künste Berlin. Ook geeft hij regelmatig masterclasses over de hele wereld. Hij staat bekend om zijn verfijnde pianospel en zijn interpretaties van werken uit de romantische periode.

Sharat Chandra Srivastava

viool

Sharat Chandra Srivastava is een Noord-Indiase violist en componist. Hij werd geboren in New Delhi en begon op 7-jarige leeftijd met vioolles bij zijn grootvader, de beroemde Noord-Indiase violist Pt Joi Srivastava. Sharat ontving de National Scholarship van het Ministerie van Human Resources en Ontwikkeling van de regering van India. Hij begon in 1999 de fusionband genaamd Mrigya. Hij is ook lid van het wereldmuziekkwartet India Alba.

Sharat doceerde van 1999 tot 2007 Indiase klassieke viool aan de Gandharva Mahavidyalaya in New Delhi. Hij gaf masterclasses aan de University of Edinburgh, de Royal Scotland Academy of Music and Drama en University of Strathclyde in Glasgow. Daarnaast gaf hij workshops aan de Universiteit van Winterthur in Zwitserland en Casa de la India in Valladolid, Spanje. Hij trad op op tal van festivals zoals Little Chilli Festival (Londen), Singapore Arts Festival, Edinburgh Fringe Festival en het Dubai Jazz Festival. Sharat was van 2012 tot 2019 de festivaldirecteur van Strings of the World; een wereldmuziekfestival gewijd aan snaarinstrumenten.

Stefano Bruno

Jonge Meesters - cello

De Italiaanse cellist Stefano Bruno studeerde cello aan het Conservatorium van Foggia. Hij studeerde cum laude af in 2018 bij Giuseppe Carabellese. Hij heeft masterclasses gevolgd bij Julian Steckel, Jérôme Pernoo, Enrico Dindo en Francesco Dillon. Stefano heeft ook gestudeerd bij Antonio Meneses aan het Walter Stauffer Centre for Strings in Cremona en aan de Philharmonic Academy of Bologna bij Giovanni Gnocchi. Momenteel studeert hij aan de National Academy of Santa Cecilia in Rome bij Giovanni Sollima, en aan het Conservatorium van Amsterdam bij Pieter Wispelwey.

Stefano is laureaat van verscheidene internationale competities. Zo won hij de eerste prijs bij het achtste Internationale Cello Concours 'David Popper' en was hij winnaar van het Nationaal Cello Concours in 2022.

Ton Meijer

acteur

Theaterduizendpoot Ton Meijer is afgestudeerd aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht als acteur en docent dramatische vorming. Hij gaf jarenlang dramalessen en speelde in diverse films, tv-series en toneelstukken. Hij is een liefhebber van kunst, architectuur en klassieke muziek en weet dit op een weergalozes manier over te brengen op jong en oud publiek. Daarbij heeft hij een eigen, vrije speelstijl ontwikkeld, waarbij de kinderen een levend onderdeel van de voorstelling zijn. Niets hoeft, veel mag.

Ton treedt niet alleen op in Nederland, maar ook was hij te zien in Korea met een stuk over Calder en hij bracht op Gran Canaria tijdens het Bach International Festival een stuk over Bach op uitnodiging van Michael Gieler van het Koninklijk Concertgebouworkest. Ton werkt regelmatig met leden van het Nederlands Philharmonisch Orkest en is op het Delft Chamber Music Festival een graag geziene acteur als het gaat om de familievoorstelling.

Tosca Opdam

viool

Violiste Tosca Opdam volgde de Jong Talentklas aan het Conservatorium van Amsterdam bij Joyce Tan en Peter Brunt. Na haar studie aan de Manhattan School of Music, behaalde ze haar Master of Music aan de Juilliard School of Music, bij Catherine Cho en Sylvia Rosenberg. Tosca won de Eerste prijs van het Oskar Back Vioolconcours 2011.

Vanaf haar orkestdebuut als solist op 11-jarige leeftijd trad Tosca op met diverse orkesten, gedirigeerd door Jurjen Hempel, Annedore Neufeld, Clark Rundell en anderen. Haar optreden in het Bevrijdingsdagconcert 2015 werd bijgewoond door koning Willem-Alexander en koningin Máxima. Tosca speelde concerten van Berg en Tchaikovsky met het Humboldt Orchester en Bartóks *Tweede Vioolconcert* met de Südwestdeutsche Philharmonie Konstanz. Ze trad op tijdens het Grachtenfestival Amsterdam, Storioni Festival Eindhoven, Festival Classica João Pessoa (Brazilië) en het Young Artists Program (Canada). Tosca bespeelt een Matteo Goffriller viool uit 1700, haar genereus ter beschikking gesteld door een particulier.

Trio 258
ensemble

Lestari Scholtes
piano

Eduardo Paredes Crespo
viool

Leonard Besseling
cello

Trio 258 bestaat uit pianiste Lestari Scholtes, violist Eduardo Paredes Crespo en cellist Leonard Besseling. Drie bevlogen musici met een rijke kamermuziekhistorie in binnen- en buitenland. Het pianotrio vormde zich in 2015 in een sfeervolle repetitieruimte aan de Keizersgracht 258 te Amsterdam. Op datzelfde adres, enkele verdiepingen lager, werd tevens de cello van Leonard gebouwd door vioolbouwer Matthieu Besseling, de vader van Leonard.

Het trio trad op in onder meer het Concertgebouw Amsterdam, Muziekgebouw Eindhoven, TivoliVredenburg Utrecht, Opéra National de Bordeaux (Frankrijk) en op festivals als het Storioni Festival en het Grachtenfestival. Ook is het trio regelmatig te zien bij televisieprogramma's als Podium Witteman en Podium Klassiek.

Het repertoire van het trio varieert van Haydn tot Fazil Say, met een bijzondere aandacht voor het romantische pianotriorepertoire. Het debuutalbum 'The Return' van Trio 258 met werken van Rachmaninoff kwam in januari 2023 uit bij Challenge Records, en werd lovend ontvangen door onder meer het NRC, Trouw en Pizzicato Magazine.

Alice van Binsbergen

Jong Talent - viool

Alice van Binsbergen kreeg op haar achtste haar eerste vioollessen van Emma Breedveld aan de Muziekschool Amsterdam-Zuid. Tussen 2016 en 2021 volgde ze les bij Wiesje Miedema en Sarah Kapustin aan de Opleiding voor Jong Talent van het Conservatorium van Amsterdam. Sinds 2022 volgt ze de bachelor studie viool bij Peter Brunt in Amsterdam. Als violiste en altvioliste speelt ze in verschillende ensembles.

Alice was laureaat van diverse toonaangevende vioolconcoursen in Nederland en won in 2020 de Bartholomeus Prijs in de halve finale van het Nederlands Vioolconcours, categorie Davina van Wely. Met haar ensemble Trio Fidélité bereikte ze in 2021 de nationale finale van het Prinses Christina Concours. Ze neemt regelmatig deel aan concerten en masterclasses in binnen- en buitenland, waaronder bij Lisa Jacobs, Shunske Sato, Philippe Graffin, Liza Ferschtman en Pavel Fischer. Naast het solorepertoire heeft Alice een grote voorliefde voor kamermuziek. Ze bespeelt een Italiaanse viool uit 1900, gemaakt door Giuseppe Desiato uit Napels. Viool en strijkkost zijn haar ter beschikking gesteld door het Nationaal Muziekinstrumentenfonds.

Beste Yıldız

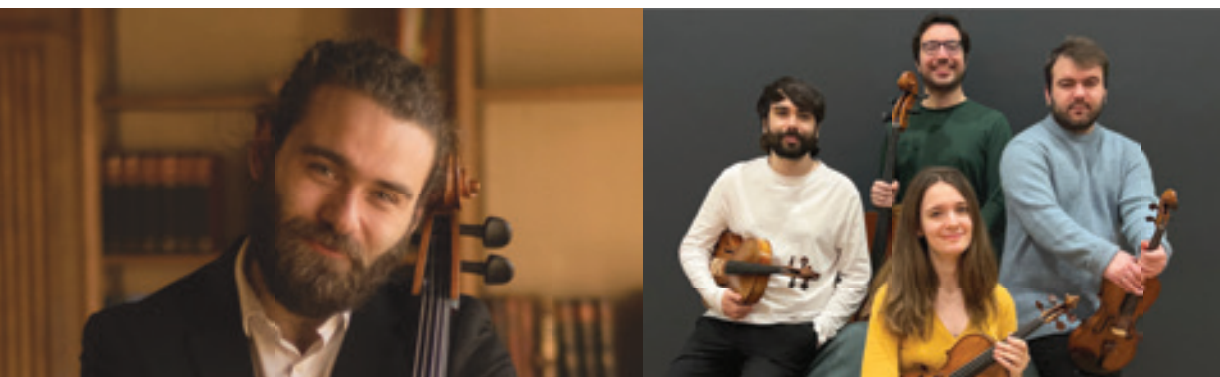
Jong Talent - cello

De Turkse cellist Beste Yıldız begon zijn muziekopleiding op 9-jarige leeftijd en studeerde aan het Çukurova University State Conservatory bij Viatcheslav Kainov. In 2013 ontving Beste de 1e prijs in de International Belgrad Music Competition in Servië. Hij volgde masterclasses bij Marie Kliegel, Giovanni Sollima, Joachim Eijlander, Umberto Glerici, Harro Ruijsenaars, Roger Register, Sietse-Jan Weijenberg, Çağ Erçağ, Dilbağ Tokay en Fazıl Say. In 2019 werd hij toegelaten tot het Koninklijk Conservatorium van Den Haag onder mentorschap van Larissa Groeneveld.

In 2018 werd Beste vaste cellist van het Doğuş Çocuk Symfonie Orkest en binnen een jaar nam hij de rol van eerste cellist op zich. Van 2019 tot 2022 trad hij in meerdere landen op met het Turks Nationaal Jeugd Filharmonisch Orkest. En in 2021 en 2022 was hij cello-aanvoerder in het Turks Nationaal Jeugdorkest. In 2023 deed Beste met succes auditie bij het National Jeugdorkest in Nederland. Hij richtte twee ensembles op: Ensemble Kali en Ensemble Orochi.

Gabriel Rodero
Jong Talent - cello

Loksias Strijkkwartet
Jong Talent - ensemble

Gabriel Rodero

Jong Talent - cello

Gabriel Rodero begon op 9-jarige leeftijd zijn studie aan het Conservatorium van Gijón in Spanje. Daar ontwikkelde hij de eerste fase van zijn muzikale carrière onder leiding van Juan Carlos Cadenas, eerste cellist van Orquesta Sinfónica de Asturias. Hij vervolgde zijn studie in Sevilla, bij professor D. Israel Fausto Martínez Melero, waar hij in 2019 cum laude afstudeerde. Momenteel studeert hij bij Codarts, waar hij samenwerkt met Joachim Eijlander, Herre-Jan Stegenga, Mario Rio en Roger Retger. Gabriel speelde als cellist bij European Union Youth Orchestra en bij de Neue Philharmonie München. Als kamermusicus maakt hij deel uit van het Libero Ensemble en het Florestan trio.

Gabriel is de winnaar van de Young Performers Award van het Conservatorium van Gijón (2015), José Gámez Chamber Music Competition (2017, Sevilla) Young Performers Award van het Conservatorium Manuel Castillo (2019, Sevilla) en de publieksprijs in Prix d' harmonie (2023, Rotterdam).

Loksias Strijkkwartet

Jong Talent - ensemble

Het Loksias Strijkkwartet is in 2021 in Den Haag opgericht door vier musici die zich verder wilden ontwikkelen op het gebied van kamermuziek. Muziek is voor hen een communicatiemiddel. Daarom zijn hun muzikale voorstellingen opgebouwd rond een bepaald thema of concept dat de luisteraar kan volgen of waar je zelfs onderdeel van wordt.

Onder leiding van Janet Krause hebben ze lessen gevolgd bij het Casals Kwartet, Henk Guittart, Peter Brunt, het Rus Kwartet en kregen masterclasses binnen de ECMA-academie voor kamermuziek. Het ensemble trad op tijdens het Kamermuziekfestival van Den Haag, het Delft Fringe Festival, Museum Prinsenhof Delft en in 2022 tijdens het Orlando Festival in Kerkrade. De komende maanden is het kwartet onder andere in Rijswijk en Den Haag te zien.

Phoebe Rousochatzaki, viool
Andrei Nastasa, viool
Sergio Sánchez Perera, altviool
Martin Álvarez Díaz, cello

Biografie*Nina Broeva*

Jong Talent - viool

Øsimun Quartet

Jong Talent - ensemble

Nina Broeva

Jong Talent - viool

Nina Broeva begon met vioolspelen op zesjarige leeftijd. Ze begon haar studie bij Marina Meerson en studeerde daarna bij Natalija Morozova. Ze doet nu haar Bachelor studie op het conservatorium in Rotterdam, Codarts, waar ze studeert bij Pavel Fischer en Letizia Sciarone. Nina volgde masterclasses bij Shunske Sato, Gordan Nikolic, Wouter Vossen, Timur Yakubov, Ayke Agus, Hed-Yaron Meyerson, Julia Dinerstein, Roman Spitzer, Eva Stegeman en Bart van de Roer.

Nina vormt een duo met pianist Damiën Heemskerk. Samen wonnen ze optredens in onder ander de Doelen en prijzen op kamermuziekconcoursen, waaronder de tweede prijs op het Kamermuziek Concours Gelre en eerste prijs op het Prinses Marianne Concours. Naast kamermuziek soleerde Nina bij verschillende orkesten zoals het Young Talent Orchestra en Codarts String Orchestra. Op haar repertoire staan werken van onder anderen Tchaikovsky, Beethoven, Bach, Saint-Saëns, Vivaldi en Williams. Nina bespeelt een laat 19e-eeuwse Franse viool gemaakt door Maurice Mermillot.

Øsimun Quartet

Jong Talent - ensemble

Øsimun Quartet is een jong kamermuziekensemble dat ontstond in september 2021 toen de vier saxofonisten elkaar ontmoetten op het Conservatorium Maastricht. Het ensemble wil graag met jonge componisten werken om tot nieuw werk te komen voor deze specifieke formatie. Het kwartet bracht reeds stukken in première van componisten als Jithu Bas, Nikolas Agrafiotis of Asja Kadic. Ook werken ze met transcripties die speciaal voor het kwartet zijn gemaakt door baritonsaxofonist Ricard Martínez.

Het kwartet daagt zichzelf voortdurend uit door lessen te volgen bij verschillende docenten in heel Europa, zoals Lars Niederstraßer en de leden van het Oberon Trio. Tevens nemen ze deel aan concoursen. Zo waren ze in 2022 finalist tijdens de Music Award Maastricht. Het kwartet wordt regelmatig gecoacht door Kyoko Yonemoto, Eva van Grinsven en Jean-Pierre Cnoops.

Maria Bel Serra, sopraansaxofoon

Fátima Alcázar, altsaxofoon

Inés González, tenorsaxofoon

Ricard Martínez, baritonsaxofoon

Yukine Kuroki

Jong Talent - piano

Yukine Kuroki (Japan, 1998) begon op driejarige leeftijd met piano spelen. Ze won de eerste prijs op de Hanoi International Piano Competition in Vietnam, de Grand Prix op de Balisadvaryonas International Youth Competition in Litouwen, de Gold Prize op de 15e Chopin International Piano Competition in Azië.

Ze studeerde af aan de Piano Performer Course, Department of Instrumental Music, Showa University of Music (2011 - 2022) en ging in 2021 daar naar de Graduate School. Yukine studeerde bij Fumiko Eguchi en Seiko Otomo.

Op 7-jarige leeftijd trad Yukine al op met het Tokyo Philharmonic Orchestra. Haar optredens brengen haar inmiddels naar Japan, Rusland, Litouwen en andere landen. In 2022 won ze de 1e prijs van de Dublin International Piano Competition én de 1e prijs van Liszt Utrecht. De Volkskrant over haar optreden in Utrecht: 'Yukine Kuroki wist in elk akkoord de tonen het juiste gewicht te geven en heel vanzelfsprekend spanning op te bouwen. ... In haar solo's was haar spel onontkoombaar.'

Festivalinformatie

Festivalterrein,

Van der Mandelezaal,

Waalse Kerk

Oude Delft 185, Delft

Oude Kerk

Ingang: t.o. Oude Delft 185, Delft

Markt

Markt, Delft

Raadzaal Oude Stadhuis

Markt 87, Delft

De Oude Bibliotheek

Raam 180, Delft

Paardenmarkt

Binnenplaats

Paardenmarkt 1, Delft

Lutherse Kerk

Noordeinde 4, Delft

Schuilkerk Bagijnhof

Bagijnhof 21, Delft

De Sigarenfabriek

Brabantse Turfmarkt 75-A, Delft

Kerk 't Woudt

Het Woudt 25, Schipluiden

Dorpskerk Schipluiden

Dorpsstraat 3, Schipluiden

Domkerk De Lier

Hoofdstraat 51, De Lier

Op Hodenpijl

Rijksstraatweg 20-22, Schipluiden

Bereikbaarheid

De meeste concerten vinden plaats in de Van der Mandelezaal in Museum Prinsenhof Delft (Oude Delft 185, Delft).

In Delft wordt dikwijls gewerkt aan de weg. Houdt u daarom rekening met omleidingen en wegwerkzaamheden. Meer informatie op www.bereikbaarheidelft.nl

Komt u met de auto?

Dan adviseren wij om te parkeren in de Prinsenhofgarage, Phoenixgarage of Marktgarage. Kijk voor parkeerplaatsen op www.parkingdelft.nl

Komt u met het openbaar vervoer?

Neemt u dan vanaf NS Station Delft Centrum:

Tram lijn 1, richting Scheveningen Noorderstrand; halte Prinsenhof. Bus lijn 51, richting Den Haag; halte Prinsenhof.

Minder goed ter been?

De Van der Mandelezaal in Museum Prinsenhof Delft is goed toegankelijk voor minder valide bezoekers. I.v.m. de brandveiligheid is per concert een maximum van 3 scootmobielen of rolstoelen toegestaan. Specifieke (rolstoel)plaatsen en wensen kunnen uitsluitend telefonisch gereserveerd worden bij de Nationale Theaterkassa (0900-9203 € 0,45 p/m). Op alle locaties zijn enkele rolstoelplaatsen beschikbaar. Sommige concerten zijn minder geschikt voor rolstoelgebruikers: de *Stoelendansconcerten* in Midden-Delfland en de *Jong Talent Route* omdat u zich daar veel moet verplaatsen naar verschillende locaties. De *Meespeelvoorstelling* en de *Ukkieconcerten* in de Sigarenfabriek en de brunch bij het *Zondagochtendconcert* in De Oude Bibliotheek zijn alleen met een trap bereikbaar. Mocht u niet willen of kunnen fietsen, dan kunt u de *Stoelendansconcerten* in Midden-Delfland bereiken met onze speciale pendelbus. Kijkt u hiervoor op onze website.

Bar

Op het Festivalterrein is iedereen welkom voor een drankje. Voorafgaand aan het concert, in de pauze en na afloop van ieder concert in de Van der Mandelezaal is de bar open en is er gelegenheid tot napraten. Natuurlijk zijn de musici hier ook van de partij.

Kaartverkoop

Algemene info

De kaartverkoop voor het Delft Chamber Music Festival wordt afgehandeld door de Nationale Theaterkassa. De meeste concerten in de Van der Mandelezaal zijn geplaatst. In de Oude Kerk zijn er 3 rangen. Daarbinnen - en voor de overige concerten - geldt vrije plaatskeuze. De kaarten worden toegezonden per e-mail en dienen aan de ingang van de zaal op uw mobiel of uitgeprint te worden getoond. Enkele concerten in de Van der Mandelezaal worden inhoudelijk toegelicht tijdens een inleiding voorafgaand aan het betreffende concert. U kunt hiervoor een apart entreekaartje kopen.

Online bestellen

Klik bovenaan de menubalk van de website www.delftmusicfestival.nl op de knop TICKETS. Volg daar de handleiding voor het bestellen van kaarten. Betaling via de website geschiedt via iDeal, creditcard (extra kosten), met een Podiumcadeaukaart of vvv-bon. Per bestelling bedragen de boekingskosten € 3,50.

Telefonisch bestellen

De Nationale Theaterkassa is 7 dagen per week telefonisch bereikbaar van 10.00 - 20.00 uur via 0900-9203 (€ 0,45 PM). Nadat de bestelling geplaatst is, wordt via email een link naar iDeal met een betalingsverzoek toegestuurd. De bestelling wordt pas definitief als de betaling is ontvangen. Na 3 dagen vervalt de reservering. Na ontvangst van betaling worden de kaarten per email toegestuurd.

Tot één dag voor het concert kunnen kaarten telefonisch besteld worden, daarna alleen online en aan de Festivalkassa. Per telefonische bestelling bedragen de boekingskosten € 3,50. Specifieke (rolstoel)plaatsen en wensen kunnen uitsluitend telefonisch worden doorgegeven.

De Toegift

Delft Chamber Music Festival vindt dat iedereen van klassieke muziek moet kunnen genieten. Daarom doen wij mee met 'Geef een Toegift'. Op het moment dat u een kaart koopt, krijgt u de mogelijkheid om ook een kaartje voor een ander te kopen. Alle 'toegiften' die worden verkocht, zet het festival om entreekaarten. Deze worden aangeboden aan de Voedselbank in Delft die ervoor zorgt dat de kaarten terecht komen bij mensen die graag naar een klassiek concert zouden willen gaan, maar zelf nooit een kaart zouden (kunnen) kopen. Doet u mee?

Aan de Festivalkassa: PIN only

De festivalkassa bevindt zich op het Festivalterrein aan de Oude Delft en opent een uur voor aanvang van de concerten in de Van der Mandelezaal en de Oude Kerk. Betaling geschiedt alleen per pinpas. Cash en creditcardbetalingen zijn hier niet mogelijk. Gereserveerde kaarten kunnen bij de festivalkassa tot uiterlijk 45 minuten voor aanvang van de concerten worden afgehaald en betaald. Niet-afgehaalde kaarten worden in de vrije verkoop gebracht.

Uitverkocht

Is een concert uitverkocht, dan worden vanaf een uur voor aanvang aan de kassa volgnummers uitgedeeld voor eventueel vrijgekomen plaatsen. Deze plaatsen worden vanaf een door de kassamedewerker bepaald moment voor aanvang van het concert op volgnummer verkocht.

Dikke Vrienden

Het Delft Chamber Music Festival bestaat zesentwintig jaar en heeft een vaste plaats verworven in Nederland en over de grenzen. Het festival staat bekend om het hoge niveau van de musici, de bevologenheid van de uitvoeringen en de unieke benadering van de muziek zonder de traditie uit het oog te verliezen. Ieder jaar komen in de zomer topmusici uit alle windstreken naar Delft om met elkaar bijzondere programma's uit te voeren op sfeervolle locaties in Delft. De indrukwekkende Van der Mandelezaal in Museum Prinsenhof Delft vormt het festivalhart, maar er wordt ook gemusiceerd op de Markt en in kerkjes in Midden-Delfland. In een ontspannen festivalsfeer heeft het publiek tijdens vele evenementen in de afgelopen jaren kunnen luisteren naar uiteenlopende nationale en internationale musici.

Het Delft Chamber Music Festival dankt de Dikke Vrienden voor alle steun en goede raad.

Om het festival op het hoge niveau te houden en elk jaar weer nieuwe, uitdagende programma's te bieden, is er rond het festival een groep enthousiaste fans actief. Deze 'onzichtbare' handen zijn onmisbaar voor onze organisatie. Denkt u aan de vrijwilligers die uw kaart controleren en die de changementen op het podium uitvoeren. U kent wellicht ook onze sponsors en de fondsen die ons steunen. Maar naast al deze hulp is er ook een speciale club de 'Dikke Vrienden'. Ieder van hen steekt het festival met raad en daad én financieel de helpende hand toe.

Wordt u Dikke Vriend?

Graag nodigen wij u uit om ook Dikke Vriend te worden. Door gedurende vijf jaar een fiscaal gunstige schenking van € 500,- te doen, stelt u het festival in staat om steeds weer een unieke programmering samen te stellen en internationale musici te blijven uitnodigen.

Dikke Vrienden genieten een speciale status en daar horen privileges bij. Speciaal voor de Dikke Vrienden geeft de artistiek leider ieder jaar tijdens een intieme bijeenkomst een preview van het komende festival. Dikke Vrienden weten dus als eerste wie er komt en wat er gespeeld gaat worden. Ook tijdens het festival zijn er voor hen exclusieve ontmoetingen met de musici en organisatie. Daarnaast mag u als Dikke Vriend als eerste in de voorverkoop uw (betaalde) kaarten reserveren.

Met uw bijdrage geniet u tevens van de fiscale voordelen in verband met de culturele ANBI status van het festival. En tenslotte krijgt u onze eeuwige dank. Wilt u ook het Dikke Vriend van het Delft Chamber Music Festival worden? Neem dan contact op met de zakelijk leider van het festival via zakelijk@delftmusicfestival.nl.

Met dank aan
Het Delft Chamber Music Festival 2023 wordt
mede mogelijk gemaakt door heel veel vrijwilligers,
enkele fondsen die anoniem willen blijven en door

Overheden

Fondsen

Sponsors

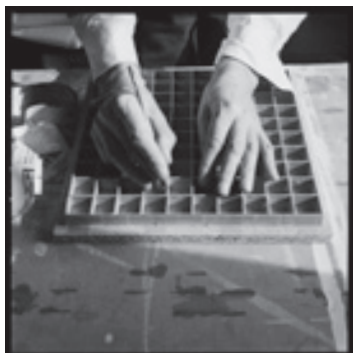
Partners

Lothar Wolleh ziet Meesters in ritme en licht

Jan Schoonhoven

6 jul 2023 t/m 7 jan 2024

MUSEUM
PRINSENHOF
DELFT

Tickets:
www.prinsenhof-delft.nl

ntr: KLASSIEK

De muziekwereld aan je voeten

Beluister het Delft Chamber Music Festival in het **NTR Avondconcert** op NPO Klassiek.

3 augustus live 20.00 uur
7 augustus 20.00 uur
npoklassiek.nl/avondconcert

Prachtige kamermuziekconcerten in het seizoen 23|24

ZO 17 SEP

Niek Baar, Ben Kim & Ella van Poucke

ZO 15 OKT

Nathalia Milstein

ZO 19 NOV

Lisa Jacobs & Lauma Skride

ZO 17 DEC

Ruysdael Kwartet

ZO 21 JAN

Berlage Saxofoon Quartet

ZO 25 FEB

Matangi Kwartet & Frank van der Laar

ZO 24 MRT

Maya Fridman & Anna Federova

ZO 21 APR

Ciconia Consort & Lenneke Ruiten

ZO 26 MEI

Opmaat Delft Chamber Music Festival

Voor programma informatie en het bestellen
van tickets bezoek: www.theaterdeveste.nl/klassiek

THEATER
DE
VESTE

Delft Fringe Festival

Jaarlijks festival voor nieuwe makers

Ontdek nieuw aanstormend talent!

Dans ■ Theater ■ Cabaret ■ Muziek ■ Circus

Jaarlijks festival voor nieuwe makers

www.delftfringefestival.nl

HAALT
MEER
UIT
MUZIEK

JE EIGEN OPNAME MAKEN?

Ben je professioneel muzikant en wil je je muziek digitaal of fysiek uitbrengen maar mis je de financiële middelen? Dan is het Sena Muziekproductiefonds wat voor jou! Het fonds kan jou net dat ene duwtje in de rug geven dat nodig is voor de volgende stap in je muzikale loopbaan. Dus waar wacht je nog op?

Meer informatie en de voorwaarden op
sena.nl/muziekproductiefonds

Sena

Piano's Maene en Clavis
bundelen krachten!

Piano's Maene: voor iedere pianist!

- Piano's en vleugels | nieuw en gebruikt
- Revisie en taxatie
- Stemmen en onderhoud
- Piano en vleugelverhuur

Steinway & Sons - Boston - Essex - Chris Maene - Doutreligne
Petrus Ypma - Yamaha - Kawai - Roland - Nord

Piano's Maene Alkmaar
Piano's Maene Amsterdam
Piano's Maene Delft
Piano's Maene Utrecht

Robijnstraat 5
Marnixstraat 252
Kruisstraat 34
De Liesbosch 4b

1812 RB
1016 TL
2611 MJ
3439 LB

072 541 4400
020 622 1404
015 213 9939
030 231 4212

UNIEKE VERGADERLOCATIE IN HISTORISCH DELFT

Ontdek de bijzondere combinatie van creativiteit, innovatie en geschiedenis op onze unieke vergaderlocatie in het hart van historisch Delft.

Laat je inspireren door de prachtige omgeving en breng je vergadering tot leven bij de Buccaneer in Delft.

- Unieke vergaderlocatie in historisch Delft
- Alle faciliteiten voor 2 tot 75 personen
- Te combineren met een lunch of diner bij restaurant Kruidt, gevestigd op ons terrein
- Goed bereikbaar; gelegen aan de rand van het centrum van Delft, met parkeergelegenheid voor de deur

www.buccaneerdelft.com
T: +31 (0)88 024 3900
E: events@buccaneerdelft.com
A: Paardenmarkt 1, 2611 PA Delft

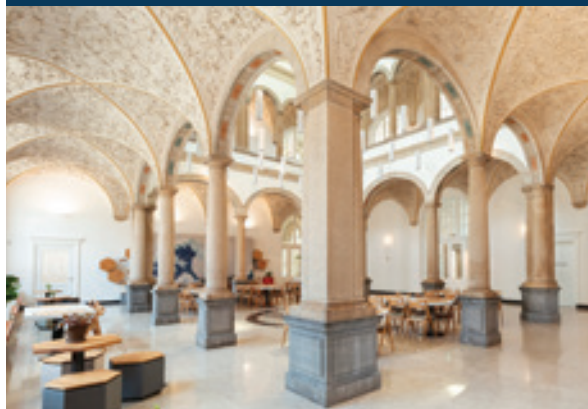

Energie transitie opleidingen
voor beginners tot professional.

Trotse partner van het Delft
Chamber Music Festival

www.dob-academy.nl

ALPHATRON

Alpatron is een Rotterdamse multinational met meer dan 200 medewerkers op vier continenten. In 1979 startte Alpatron als eenmanszaak in Rotterdam en inmiddels telt Alpatron meer dan 200 medewerkers verspreid over 22 vestigingen op vier continenten. Alpatron telt vier divisies. Zij richten zich elk vanuit hun eigen expertise op specifieke klantengroepen en markten. Ontwikkeling, productie en verkoop van elektronica voor de scheepvaart, beveiliging, medische sector en industrie is onze core business.

Wat ons onderscheidt? Ten eerste het besef van "waarmaken wat je belooft". Hoe vanzelfsprekend ook, nog steeds is het iets waarmee we ons van onze concurrenten onderscheiden. Ten tweede de wetenschap dat elke individuele medewerker bijdraagt aan het succes van onze klanten en daarmee aan het succes van Alpatron. Want productinnovaties en serviceverbeteringen ontstaan niet zomaar; ze komen tot stand wanneer mensen de ruimte krijgen voor nieuwe ideeën en initiatieven. Alpatron geeft mensen die ruimte.

Alpatron "The human touch in technology"
www.alpatron.nl

Improve
de mond is het

LICHT, BEELD, SFEER & EVENTS

Wij maken van uw evenement een spraakmakende totaalbeleving met inhoud.
www.improve.nl

CREATIEF LABORATORIUM

Waar wij samen met u spannende en vernieuwende evenementen met impact ontwikkelen. www.lijmencultuur.nl

OPEN

kunst

muziek

dansen

toneel

schrijven

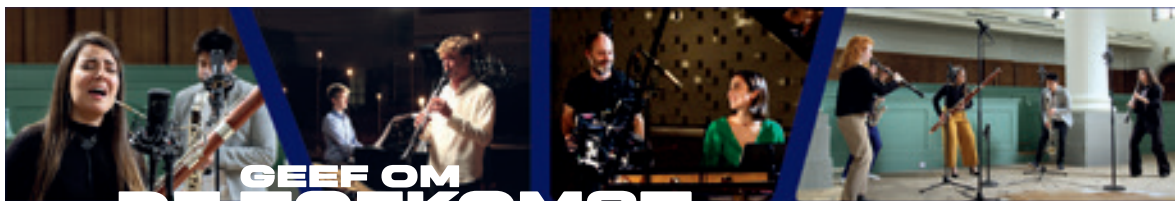
lezen

eten

drinken

Vesteplein 100 Delft

opendelft.info

GEEF OM DE TOEKOMST VAN KLASSIEK

Support klassieke talenten en geef ze het podium dat ze verdienen

AVROTROS zet zich in voor de toekomst van klassieke muziek in Nederland. We bieden jong talent een uniek podium in onze programma's op radio en tv. En nemen met hen hun debuut-cd op.

Sta méé aan de basis van de nieuwe generatie topmusici en word lid. Voor €10,- ontvang je 3x per jaar ons magazine inclusief talent-cd (ook als download).

**WORD LID
10,-
per jaar**

— **Kijk op: [avrotros.nl/geefomklassiek](https://www.avrotros.nl/geefomklassiek)**

**AVRo
TROs**

Mede mogelijk gemaakt door:

TU Delft

*I have the feeling
that I was born in Vienna
in order to live in Paris.*

Romy Schneider

1938 — 1982

Programmatoelichtingen

Alexander Klapwijk
Robin Theel

Interviews

Alexander Klapwijk

Samenstelling

Robin Theel

Grafisch ontwerp

De Design Club,
Matthijs Nieuwenhuizen

Fotografie

Allard Willemse
Andreas Terlaak
Anneke Hymmen
Athos Burez
Constant Notten
Davide Cerati
Eugenio Valli Photography
Ewald Geerdink
Frederico Cardamone
Irène Zandel
James Oesi
Jean-Baptiste Millot
Marco Borggreve
Melle Meivogel
Merlijn Doomerik
Reinout Bos
Rob van Dam Foto
Ronald Knapp
Sarah Wijzenbeek
Simon van Boxtel
Susie Knoll
Sussie Ahlburg
Tom Haartsen

Bestuur Stichting Delft

Chamber Music Festival

Bart van der Steenstraten,
voorzitter

Jurrian Lucas,
penningmeester

Stan Paardekooper,
secretaris

Quinten Peelen,
algemeen bestuurslid

Sandra Eil - De Wilde,
algemeen bestuurslid

Organisatie

Nino Gvetadze,
artistiek leider

Jeroen van Dijk,
zakelijk leider

Marinke Brouéius van Nidek-Visser,
productieleider

Robin Theel,
marketingmanager

Marija Voitenkova,
productieondersteuning

Contact

Neuweg 473
1215 JC Hilversum
contact@delftmusicfestival.nl
www.delftmusicfestival.nl